

NOVA ГАЗЕТА

№ 14 (273) Квітня 3, 2014, Нью-Йорк

№ 14 (273), April 3, 2014, New York

ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ПЕРЕГОНИ: ПОРОШЕНКО, ТИМОШЕНКО ТА ІНШІ

СТОР. 6-7

ЯК ГОЛОСУВАТИМЕ УКРАЇНСЬКА АМЕРИКА

СТОР. 15

ПАМ'ЯТІ НЕБЕСНОЇ СОТНІ: ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

СТОР. 18

УКРАЇНСЬКЕ ПЕРЕВЕСЛО НА РОСІЙСЬКІЙ ВОРОНІЖЧИНІ

СТОР. 20-21

ТАРАС ШЕВЧЕНКО В ООН

СТОР. 10

СТОР. 11

**«НОВА газета» приймає
Великодні привітання
від українських церков,
громадських організацій
та установ,
а також приватних осіб,
які буде опубліковано
в дні Воскресіння
Христового.**

**Телефон для довідок:
(917)324-0359
Електронна адреса:
vlabunsky2002@yahoo.com**

ДОПОМОЖІМО ПОРАДНЕНИМ, ВДОВАМ ТА СИРОТАМ ГЕРОІВ МАЙДАНУ!

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНЦІВ ЗАКОРДОННЯ

Дух Небесної сотні нині вознісся до Всевишнього. А на нашій землі, залитій святою кров'ю, залишились осиротілі діти, скорботні матері й дружини, родини, які втратили своїх годувальників, свою життєву опору. В іспиталях України – тисячі покалічених. Звертаємося до вас усіх з проханням підтримати сиріт, вдів, дітей, що чекають іще свого народження у лоні матері. Нехай кожна українська громада, кожен, хто зможе, візьме під свою опіку родину загиблих чи хворого у лікарні, який потребує тривалого лікування. Підтримаймо їх морально, фінансово, нашою щирою опікою! Щоб ніхто з майданівців не залишився на самоті зі своїми болями і проблемами.

Слава Україні! Героям слава!

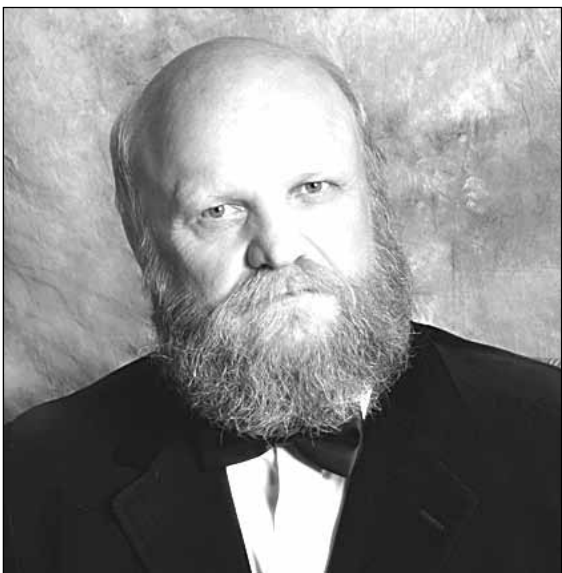
**Ірина Ключковська, директор Міжнародного інституту освіти,
культури та зв'язків з діаспорою**

Уся необхідна інформація на сайтах:

www.mio.k.lviv.ua

**«Допомога родинам загиблих на Майдані»
www.facebook.com/helpthefamiliesmaidan**

**Усіх, хто зголоситься допомогти, просимо звертатися до
Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою: iiес@mio.k.lviv.ua**

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Днями прочитав в інтернеті статтю відомої політичної проститутки Марини Ставнічук і подумав, було, що помилився. Не може бути, щоб учорашня радниця Януковича, яка вірою й правдою служила режиму, так тепер розпинала його. Але ні, це справді була Марина Ставнічук, яка до служіння Януковичу так само віддано прислужувала Юценку й називала членів Партії регіонів бандитами. Пристосуванка, людина з породи хамелеонів.

Українська революція, здавалося, перепинить подальше сидіння у теплих кріслах таким маринам. І Майдан не раз і не два присягав: як тільки диктатуру Януковича буде повалено – всі владоможці та їхні холоди пройдуть через процедуру жорсткої люстрації.

Зазирнемо в тлумачний словник, аби довідатися значення цього слова. Люстрація (від латинського *lustratio* – очищення) – заборона діячам високого рангу, які скопирометували себе, впродовж певного часу або позитивно працювати на державній службі. Термін з кінця 80-х років минулого століття зазвичай вживається щодо процесів у посткомуністичних державах Східної Європи, де люстрація застосовується до високопосадовців комуністичного режиму – державних службовців, продажних суддів і прокурорів, колишніх агентів таємної поліції, іноді – до всіх членів комуністичних партій. Зокрема, люстрацію, аби очистити країни від комуністичної скверни, було проведено в Чехії, Польщі, Німеччині (Східній), Угорщині, Румунії, Грузії, Литві, Латвії, Естонії та інших державах.

В Україні про люстрацію заговорили тільки на Майдані. До того колишні комуністичні ідеологи ставали у нас президентами, а звільнені секретарі комсомольських організацій – банкірами. Здавалося б, 22-річний досвід мусив би навчити Україну – жодної владою або «теплої» посади тим, хто допомагав янучарам визискувати народ! Але так тільки здавалося – час нині працює на хамелеонів. Чим більше ми віддаляємося від вікомонних подій зими 2014-го, тим сміливіше вилазять зі своїх нір холоди режиму янучарів. Вони впевнено кричать на зібраннях «Слава Україні!», роздають інтерв'ю й роблять вигляд, що все своє життя служили народу й тільки народу. Онде вже й Ганя Герман, яка стала в Україні символом зради й пристосуванства, оголосивши про свій відхід з посади, потихеньку щось коментує, удаючи скромного народного депутатика, який жодного стосунку до Януковича ніколи не мав і ніякому не допомагав. Онде й одозний український посол у Вашингтоні Олександр Моцик, який називав Януковича «найбільшим реформатором з усіх українських президентів» і викликав поліцію на хлопців і дівчат, які прийшли під стіни нашого посольства в американській столиці протестувати проти розстрілу беззбройних людей на Майдані, робить вигляд, що нічого цього не було, плазує перед Арсенієм Яценюком, який приїздив на переговори до Обами, й гучно вигукую: «Слава Україні!»

Вони звикли перефарбовуватися. Така їхня хамелеонська сутність. Але чи повинні з цим миритися ми – ті, хто боровся проти янучарів весь час їхнього перебування при владі? Запитання риторичне. Тут, в Америці, ми повинні звернутися з відкритим листом до в.о.міністра закордонних справ України Андрія Дециці з вимогою негайної відставки О.Моцика. Ми виходимо на мітинги протесту тільки тоді, коли це робить Україна. Але там, в Україні, не знають навіть, хто такий цей Моцик і як він повісився під час вибуху Майдану. Це наше завдання й обов'язок перед пам'яттю Небесної сотні – викинути цього пристосуванця, лакузу Януковича з лав українських дипломатів.

Україна ось вже 22 роки ходить по одному й тому ж колу. Бо не вміє засвоювати уроків історії. Ми дуже швидко забуваємо своє минуле. Навіть дуже недавнє. А народ, який не пам'ятає свого минулого, не матиме й майбутнього. Пам'ятаймо цю істину! .

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Страхливою ціною позбувшись влади партії великого капіталу, українці чомусь вважають, що боротьбу за справедливість має знову очолити олігарх. Соціологія останніх тижнів примусила всіх уважних оглядачів українських справ завмерти від здивування. Несподівано рейтинг найвірогідніших претендентів на президентське крісло очолив відомий український бізнесмен і політик Петро Порошенко. І не просто очолив, а значно вирвався вперед.

Нині він за менш як два місяці до виборів у 2,5 рази обганяє іншу лідерку президентських перегонів Юлію Тимошенко. Вона й 10% рейтингу не має, а в нього нині майже 25! На якій підставі стався такий перелом у свідомості українців? Що спричинило хвилю симпатій до «шоколадного короля», як ще й досі називають Порошенка?

КАЗУС ПОРОШЕНКА

Ніяких акцентованих вчинків, ніяких гучних заяв, ніяких переконливих програм. Схоже, знову ірраціональний український виборець раптом масово зупинив свою увагу на давно відомому персонажі вітчизняної політики, який традиційно перебував у другому ешелоні.

Гаразд, Петро Порошенко справді досить яскравий політик, успішний бізнесмен, відомий в Україні та й за її межами чоловік. Має добру освіту. Здібний оратор, дуже активний, фантастично працездатний і амбітний. Щоправда, усе це асоціюється з успіхами в сімейному бізнесі, де в його функції входить політичне прикриття добре налаштованій його батьком імперії.

У справах громадських і державних Петро Порошенко має значно скромніші успіхи.

Був секретарем Радбезу при Вікторі Юценку. Недовго. Включившись в активну боротьбу за пост прем'єра з Юлією Тимошенко, спричинив розвал усієї «помаранчевої» команди. Хоч Тимошенко, котра витягла на собі всю передвиборчу кампанію й набула успішного управлінського досвіду в уряді Юценка, мала значно більше морального права очолити уряд молодих українських демократів. На виборах 2010 року Порошенко став відомим «противісіхом» і був одним із тих, хто проклав дорогу до влади команді Віктора Януковича.

При владі регіоналів Петро Олексійович несподівано погодився очолити ключове міністерство економіки. Обіцяв фантастичні реформи. Але ніякими реформами не відзначився. І не тому, що їх не прийняла влада донецьких олігархів, а тому, що й не пропонував. Принаймні, громадськість не поінформував навіть про свої наміри. І швидко пішов.

Політична біографія Порошенка вражає кричущими прикладами пристосуванства. Розпочавши політичну кар'єру виборами до парламенту в 1998 році, одразу зорієнтувався й вступив до лав владної на той час і надзвичайно впливової СДПУ(о) Віктора Медведчука. І був там не останнім чоловіком. Але коли почала заходити зірка Леоніда Кучми й ставало питання про політичне майбутнє його посіпака, Петро Порошенко разом з Миколою Азаровим та групою бізнесменів Донбасу організовує нинішню Партію регіонів.

Та коли стає зрозуміло, що демократичні сили здатні перемогти на майбутніх виборах президента, вису-

нувши відомого банкіра й досить успішного урядовця Віктора Юценка, негайно приєднується до нової команди. Щоб її згодом мимохіть розвалити.

Політичний нюх не підвів Порошенка й нині. Відчувши шкірою, що добі «регіоналів» надходить кінець, Порошенко з самого початку підтримував Євромайдан і був одним з найактивніших і найширіших його учасників серед вітчизняного політикуму. І, вірогідно, одним із найбільших спонсорів. Персонально знайомий з багатьма європейськими політиками, за їхньої підтримки він одним з перших проклав дорогу до євроструктур і заручився їхньою допомогою.

Але дуже сумнівно, що всі ці фактори спричинили раптовий злет Порошенка у перший ешелон української політики. Схоже, що вирішальну роль у несподіваному злеті нової політичної зірки зіграли не реальні справи й позиції, а новий телевізійний образ, сформований у цей час найпопулярнішим «5-м каналом», власником якого він був і який завбачливо до пори до часу тримав у запасі.

І тільки-но розпочався Євромайдан, як тут же вибухнув і «5-й канал». Він знову став ледь не єдиним альтернативним джерелом масової інформації. І роль його як альтернативного ЗМІ на тлі загальної провладної істерії в подіях Революції гідності важко переоцінити.

Але альтернативні ЗМІ все ж найчастіше лишаються засобами пропаганди. Не уникнув пропагандистських функцій і «5-ий». Разом з правдою про події, що відбувалися в Києві та інших містах країни впродовж останніх 4-х місяців, факхові журналісти каналу не скупилися на промоцію всіляких ініціатив свого господаря чи коментування ним перебігу подій. І не виключено, що в очах глядачів з часом Порошенко став уособлюватися справжнім лідером Євромайдану. Особливо на тлі пасивних Кличка-Яценюка-Тягнибока, котрі не вирізнялися ані особливою ініціативою, ані суттєвими справами.

Але готовність електорату за два місяці до виборів віддати голоси за лідера безрезневих симпатій ще не означає, що травень принесе йому перемогу. За два місяці ще може надто багато змінитися. І, здається, наш уславлений боксер-переможець Віталій Кличко цього разу надто рано здався.

Але ще не здалася Юлія Тимошенко, у якої за плечима є не тільки прикрі поразки, про які нині всі добре знають

і жваво обговорюють, а й безсумнівні перемоги. І в якості віце-прем'єра, коли вона зупинила тотальний грабунок і розвал електроенергетики, що дало можливість країні вперше за багато років у 2000 році вийти із плюсовими 6% ВВП, і в якості прем'єра. Не треба забувати, що Юля витягла країну з важкої кризи й передала своїм наступникам казну золотовалютного резерву в розмірі 34,5 мільярдів доларів. А Микола Азаров у відносно спокійний час залишив цю ж казну практично порожньою.

Такими помітними й беззаперечними позитивами не може похвалитися Петро Порошенко.

І якщо Юлю стане підтримувати ще й інший блискучий оратор Юрій Луценко і вони матимуть широкий доступ до телевізійних ефірів, то їх важко буде зупинити. Тим більше, що вони найшвидше оголосять війну олігархічному устрою країни й українським олігархам (Юля вже це зробила на передвиборчому з'їзді «Батьківщини»). І на цьому шляху в розграбованій цими ж олігархами країні вони можуть знайти досить велику підтримку.

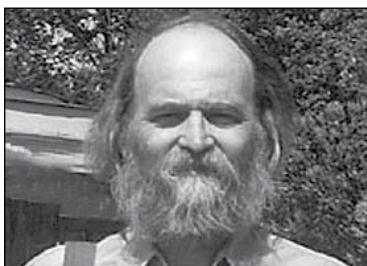
А оскільки, судячи з усього, у Порошенка немає (і не може бути) міцного електорального ядра, стратегічної ідеї модернізації країни, оскільки він залишається представником великого бізнесу й найшвидше прагнутиме підсвідомо захищати його інтереси, то його перемога в травні під великим запитанням. Але якщо навіть переможе Петро Порошенко на президентських перегонах, то це ще не вечір для його конкурентів.

На кого він може обпертися? Він не має ані своєї парламентської партії, ані навіть групи. Міфічна «Солідарність», за якою ніхто не стоїть, мало що важитиме. Крім того, найближчим часом мають все-таки відбутися позачергові парламентські вибори, які в умовах кризи дадуть карт-бланш опозиціонерам. І особливо групі Тимошенко-Луценко. Отож, травнева перемога Порошенка на президентських перегонах може виявитися пірровою.

Тому треба думати не тільки про те, як самому перемогти, а й як швидко домогтися успіхів у економіці та найшвидше підняти соціальну сферу. А це якраз те, що треба українцям. Але чи треба воно олігархам?..

Віктор Мороз
«Українська правда»
Фото Reuters

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Про автора:
Олександр СКОБОВ – відомий російський політик і публіцист. У радянські часи – дисидент, в'язень радянських тюрем і палат каральної психіатрії. Свою антирадянську діяльність розпочав ще студентом історичного факультету Ленінградського державного університету. В кінці 1978 року був заарештований за випуск антирадянського журналу «Перспектива» й поміщений для примусового «лікування» до психіатричної лікарні. Вдруге був заарештований в 1982 році за підтримку діяльності польської «Солідарності». Брав участь у діяльності Демократичного Союзу Росії, був членом партії «Яблуко», руху «Солідарність». У 2010 році підписав звернення російської опозиції до народу «Путін повинен піти!». З перших днів путінської агресії проти України рішуче осудив дії російських окупантів. Мешкає й працює в Санкт-Петербурзі.

розділений народ виявилися всього лиш інструментами для того, аби підвести моральне виправдання під початок агресії й поступово підготувати громадську думку до прийняття «генеральної ідеї».

Ідеологія путінізму з самого початку носила значною мірою штучний, імітаційний характер, як і весь його наскрізь фальшивий режим. На відміну від кричущої подібності (аж до однакових речень) гітлерівських і путінських промов, я звернув увагу на суттєві розбіжності в стилістиці гітлерівської та путінської пропаганд. В одному випадку це скрегіт сталевих щелеп, у другому – криклика блатна істерика: тримайте мене семеро, а не то я зараз!.. Насправді ж той, хто

ПУТІНСЬКА РОСІЯ І ЗАХІД

б'ється в істеричі, добре володіє собою й дуже добре знає, де треба зупинитися. Здавалося б, що сьогодні заважає зупинитися прагматичному Путіну?

Сьогодні вже можна констатувати, що створена в кремлівській пробірці потвора виросла й живе власним життям. Придворні алхіміки підібрали нарешті той набір ідеологем, котрий найбільше відповідає світовідчуттю правлячої клептократії. Його основа – ідеї публіцистів охоронно-монархічного табору другої половини XIX сторіччя, осмислені на рівні гопника з лєніградського замизганого двора. Власне, це і є «рашизм». Його сутність – у запереченні правових обмежень, покладених на державу як у її внутрішніх, так і зовнішніх справах. Як історична поразка «російської цивілізації» сприймається не стільки втрата територій й розділення співвітчизників, скільки необхідність якийсь час коритися цим правовим обмеженням. Путін не просто збирає землі й возз'єднує співвітчизників – він знищує нав'язаний чужою йому західною цивілізацією світовий порядок, який обмежує державне насилля як по відношенню до власного населення, так і по відношенню до сусідів.

Ось тому кремлівські пропагандисти так гордо заявляють на всіх перехрестях, що західні норми дотримання прав людини нам не писані. Ось тому так демонстративно Москва розтоптала всі власні зобов'язання за Будапештським меморандумом про без'ядерну Україну. Для Кремля це не засіб захоплення Криму, а досить самоцінна ціль. Свого роду «скинення версальських кайданів». Свято непослуху.

Є одна суттєва відмінність між путінізмом і гітлеризмом. Глобальний проект «нового світового порядку», при якому істинні арійці підкоряють своїй волі й ставлять собі на службу всі інші народи, не був єдиним несучим підпертям ідеологічної конструкції нацизму – було ще

одне, не менш важливе. Як і російський більшовизм, німецький нацизм був радикально-революційним проектом докорінної перебудови всієї системи відносин у всіх сферах життя. Нацисти, як і більшовики, справді створювали нове суспільство, новий світ, нову людину. І це саме по собі могло надихати, запалювати ентузіазмом, мобілізувати незалежно від зовнішньополітичних перемог.

У путінізму такого проекту немає. Він глибоко консервативний. Він не змінює суспільство. Ідея стабілізації недобуржуазного кримінально-олігархічного капіталізму, яка працювала відразу після бандитських 90-х, сьогодні може надихнути хіба що повністю клінічного ідіота. Тобто, окрім «рашистського» реваншизму, у кремлівського пахана нічого «духопідійомного» немає.

Агресія проти України навряд чи планувалася заздалегідь. Це була, радше, імпульсивна реакція на повалення режиму-близнюка по сусідству. Анексія Криму й мобілізаційна пропагандистська кампанія проти «оточуючих нас ворогів» відіграли роль штучного стимулятора ідеологічної екзальтації в дедалі більше впадаючим у апатію суспільстві. Стимулятора, до якого режим все одно, рано чи пізно, звернувся б. Але один раз застосувавши цей сильнодіючий допінг для підняття рейтингу «національного лідера», режим вже не зможе без нього обходитися.

Без постійної демонстрації нових і нових успіхів та перемог штучно накачаний рейтинг здується дуже швидко. Що вже там казати про те, що буде, якщо набутки зміняться втратами – наприклад, якщо буде втрачено Придністров'я (а що тепер, без прямого виходу до Придністров'я, Росія його втратить, очевидно).

Це головний фактор, що штовхає Кремль до повномасштабного вторгнення. Є й інші. Це й патологічне внутрішнє устремління будь-що задуши-

ти українську революцію, і нестерпна спокуса скористатися неминучим при будь-яких революціях ослабленням української державності. Це, між іншим, і залежність від України російського ВПК.

А які вигоди дістане Путін, якщо обмежиться захопленням Криму? Розраховувати на те, що Захід, заспокоївши своє сумління словесним осудженням агресора й символічними санкціями, волітиме й далі мати бізнес з Росією, не доводиться. Безбезпека, яка йде від путінської Росії, західними лідерами чітко усвідомлена, як і небезпека силового зіткнення з нею. Це означає, що ослаблення потенційного противника стає пріоритетною метою якщо й не нинішніх лідерів, то тих, хто змінить їх через рік-два.

Так, Захід нарощуватиме санкції поступово. Так, він цинічно намагатиметься до останньої можливості уникнути власних збитків. Але навіть символічні «престижно-статусні» санкції можуть виявитися доволі болісними для кремлівського пахана. Це все те ж саме питання про штучно накачаний рейтинг. Пахан, вождь, фюрер не може собі дозволити, щоб з ним так розмовляли перед натовпом його шанувальників, збуджених реваншистськими стимуляторами.

На Заході також доволі чутливі до питань престижу. Але тільки там вважають, що престиж створюється не «ефективністю віроломства», не здатністю безкарно порушувати власні обіцянки, а навпаки, здатністю відповідати за свої слова. На Заході старомодно вірять, що угод і меморандумів необхідно дотримуватися. Англія до останнього ухилялася від вступу в Першу світову війну, але не змогла залишити без наслідків те, що Німеччина розтоптала британські гарантії нейтральності Бельгії, які були дані за 100 років до цього.

Захід може бути корислолюбним, егоїстичним, про-

дажним, зманіженим, розслабленим. Але перед загрозою основам свого існування він завжди був здатним мобілізуватися й брати на себе пов'язані з цим труднощі. Є ризик, далі якої Захід ніколи не відступає й завжди дає відсіч. Іноді – безнадійно втративши час, коли цю відсіч можна було дати з мінімальними жертвами. Але все одно дає. Той же Чемберлен, який здав Гітлеру Чехословаччину, врешті-решт оголосив йому війну.

Іноді протистояння між путінською Росією й Заходом описують у термінах теорії «конфлікту цивілізацій», іноді в термінах теорії боротьби традиціоналізму й модернізації. Але найбільше тут підходить суто радянська пропагандистська конструкція – боротьба двох систем. Докорінна відмінність між ними в тому, хто в них «головніший»: особа чи держава, суспільство чи еліта? Боротьба з цього питання триває не між цивілізаціями, а всередині кожної з них. Будь-яка держава прагне підкорити собі особу, будь-яка еліта намагається підкорити собі суспільство. Але в одних випадках вдалося створити систему інституцій, які обмежують владу держави й еліти над особою й суспільством, а в інших – ні.

Сьогодні відносини між владою й людиною, між елітою й суспільством виведені з категорії суто внутрішніх справ кожної окремої держави. Обмеження влади держави над своїми громадянами закріплено нормами міжнародного права. І хоч для багатьох держав це обмеження досі залишається суто декларативним, за останні 70 років зона дії принципу обмеженості влади поволи, але неухильно розширялася. В історичній перспективі побудована на авторитарних принципах система може відстояти право влади на свавілля всередині держави не інакше як зруйнувавши весь міжнародно-правовий порядок. Саме це й робить зіткнення путінської Росії із Заходом неминучим.

Концентрація російських військ біля українського кордону, про що повідомляли протягом усього минулого тижня, цього разу, схоже, виявилася елементарним залякуванням. Чи означає це, що загроза масштабного вторгнення до континентальної України минула і Кремль готовий задовольнитися по-мародерськи, по-шакалячому захопленням Кримом?

Дедалі частіше доводиться читати, що якби Гітлер зупинився на захопленні Судетської області, він спокійно просидів би при владі років 30 і помер своєю смертю у славі й пошані. І якщо Путін зупиниться на анексії Криму, він зможе «заморозити» ситуацію, надовго стабілізувавши режим у його нинішньому вигляді. Чому ж не зміг зупинитися Гітлер – і чи зможе зупинитися Путін?

Гітлеру зупинитися не дозволила не в останню чергу ідеологія. Вона проголошувала, що німці обов'язково повинні правити світом. По-перше, тому що вони цього гідні. По-друге, тому що для них це єдиний спосіб вижити в світі, який є полем великої битви народів за існування. Або ти доб'єшся домінування, або тебе затопчуть. До ідеології фюрер і очолюваний ним рух ставилися вкрай серйозно. Для них вона не була лишень інструментом пропагандистських маніпуляцій. На відміну від первісного нацистського «реваншизму». Заклики «скинути версальські кайдани» й об'єднати

Трибуна

Хочу згадати, як у Ватикані під час нашої революції трапилася подія, яка стала символічною і яка вразила весь світ. Папа Римський Франциск, коли молився за Україну під час найжорстокіших подій на Майдані, випустив у небо на честь миру та спокою в Україні двох голубів, які мусили символізувати щастя. І на цих голубів раптом напав чорний ворон. Йому вдалося-таки трохи потріпати нашого голуба, але птах миру вирвався, злетів в небо... І це був політ нової України.

На нас справді напав, але не ворон, а двоголовий орел. Вторгнення російського агресора на територію України, в Крим – це відповідь на нашу революцію. Путін хотів покарати нас, українців, за наше прагнення до свободи, за наш єв-

України та світу. Там мусить створитися осередок з вироблення нової військової доктрини. Я разом з ними забезпечу українське військо найефективнішою зброєю, яку мають інші. Ми знайдемо шлях, як цю зброю доставити в Україну, як забезпечити наше військо. А головне, про що вже давно треба було думати, нам потрібно підняти наш славний оборонний промисловий комплекс. Дивує, що всі 20 років незалежності наше озброєння, яке цінується в світі, ми реалізовували лише на експорт. Ми нічого не зробили для того, щоб свої можливості реалізувати в себе. Я планую підняти на новий рівень нашу українську оборонну промисловість, яка може виробляти ракетно-космічну, радіолокаційну та бронетехніку, висококласні військово-транспортні літаки, високоточні засоби ураження та військові кораблі і багато чого іншого. Я вірю, що ми зможемо на

НАС НИЩАТЬ ДВОГОЛОВИЙ ОРЕЛ І ОЛІГАРХИ

ВИТЯГ З ВИСТУПУ ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО НА XII З'ЇЗДІ ВО «БАТЬКІВЩИНА»

ропейській вибір, за здатність боротися. Наша відповідь у Криму була, на мій погляд, недостатньо сильною. На посаді президента України, якщо народ мені доручить і довірить, я більше не дам агресору взяти без бою жодного сантиметра української землі. Ми вдячні всім демократичним сильним державам світу за солідарність, за заяви, за санкції. Ми дякуємо їм за моральну підтримку. Але треба чесно визнати, що міжнародні гарантії безпеки України не спрацювали. Ми мусимо робити висновки на подальше. Ми зобов'язані зараз примножити, зміцнити нашу військову силу. І тільки тоді ми зможемо почувати себе безпечно.

Висновок один: сьогодні ми мусимо покладатися лише на себе і на свої сили. Так, можливо, в нас немає авіаносців, немає ядерних підводних човнів, Україна, можливо, не володіє в достатній кількості найсучаснішою військовою технікою, що може миттєво спопелити агресора. Але у нас з вами є значно більше: у нас є маленький, але впертий і героїчний тральщик «Черкаси» – символ військової доблесті та незламності українського духу, екіпаж якого викликав повагу навіть у ворога. У нас є прекрасні курсанти Нахімовського училища, які співали «Ще не вмерла Україна» в той час, коли агресор піднімав свій триколір. У нас є феоодсійські морські піхотинці, які стали взірцем мужності, честі й слави. У нас є справжній герой – підполковник Юлій Мамчур. Саме ця людина стала обличчям нової, хороброї, незламної України. В Україні є ви, і це значно важливіше, ніж кількість мін, автоматів та танків. Я дякую вам. Слава і честь українській армії! Слава і честь воїнам, які не здавалися, які стояли до останнього!

Я хочу дати вам слово, що де б я не була, яку посаду не займала б, я обов'язково доб'юся створення ефективної і безздатної армії. Я даю слово, що служити в українській армії буде почесно, звиятжно і велично. Перше, що я зроблю, зберу негайно на базі РНБО найсильніший військовий інтелект

базі цього підняти і національну науку, і ті виробництва, які дадуть нам нові робочі місця. Ми зможемо підняти економіку цілих регіонів, якщо підніматимемо військово-промисловий комплекс України.

Та все ж треба визнати, що в сучасному світі найкращим захистом є об'єднання України з сильними та успішними країнами світу. Я переконана, що Україна мусить стати повноправним членом Європейського Союзу й НАТО в найкоротші терміни, увійшовши до європейських систем безпеки й оборони. Якщо ми не зробимо цього і залишимося самотніми перед обличчям агресора, ми залишимося слабкими. Нам треба інтегруватися в оборонні об'єднання західного світу.

Я ставлю за мету так само добитися припинення окупації Криму. Я не сприймаю заяви, які сьогодні лунають у світі, та ті аналітичні довідки, які підкладають лідерам найбільших країн, що Крим уже втрачений для України і з цим треба змиритися. Я хочу вам відповідально сказати, що я ніколи з цим не змирюся. Крим – це Україна, Крим – український, ми повернемо його собі і звільнимо від окупантів!

Мій план дій дуже простий. По-перше, нам потрібно нарешті звернутися до міжнародного кримінального суду в Гаазі та добитися міжнародного кримінального переслідування тих осіб, які організували окупацію Криму. Ми зможемо це зробити, і треба добиватися цього. Світ здригнувся, побачивши, що коїть керівник Росії. Всі зрозуміли, що справа не в Криму і не в Україні. Путін сьогодні почав розхитувати основи стабільності глобального світу. Він хоче будувати відносини в світі на основі агресії. Це ми бачили всі останні роки. Тому я думаю, що в міжнародному кримінальному суді в певний час зроблять необхідні висновки, і агресори будуть ізольовані від глобального світу. Але цього недостатньо. Необхідно сформулювати чіткі матеріальні претензії до РФ за анексію Криму й залучити найкращі юридичні компанії світу до того, щоб звернути всі наші по-

зови на власність Росії як в Україні, так і в усьому світі. За анексію Криму РФ треба заплатити власністю. Ці заходи, що поставлять на місце агресора, далеко не вичерпні. Нам потрібно на ефективних, професійних переговорах добиватися багатократного посилення економічних і фінансових санкцій проти РФ. Кожен день агресор мусить втрачати, коли починає війну в сучасному світі XXI століття. Він кожен день мусить недоарховуватися мільярдів і втрачати стабільність у своїй власній державі. Я вважаю, що ми зможемо з вами це зробити. Із того моменту, коли Путін анексував Крим, почався зворотній відлік часу для його режиму, і ми завершимо з вами і демократичним світом історію авторитарного режиму в Росії. Демократична Росія цього вже давно чекає, і Україна впорається з цим завданням, я переконана. Допоможімо братньому народові!

А тепер я хочу розповісти про декілька важливих пріоритетів, які, на мій погляд, можуть докорінно змінити не тільки Україну, а й світ. Україна сьогодні дуже особлива: люди, які виборили свободу, відкрили світу абсолютно нову душу України. У нас свобода, у нас прагнення до змін, у нас сила, мужність і відвага. Сьогодні, після того, як люди зламали диктатуру, після того, як вони дали можливість будувати нову країну, ми мусимо дати собі слово, що після розвалу авторитаризму запросимо в Україну найкращих інтелектуалів світу, які вже знають, як розбудувати країну XXI століття. Ми мусимо створити велику команду разом з українцями, які подарують Україні й світові нову архітектуру суспільних взаємин, країну, яка буде більш гармонійною, більш справедливою, більш відданою своїм громадянам, ніж будь-яка інша країна в світі.

У нас зараз чистий аркуш, відкритий шлях, і я думаю, що завдання майбутнього президента не йти за подіями, ні в якому випадку не копіювати помилок і неефективних стратегій розвитку інших держав. Ми зможемо з вами зробити настільки сильну і красиву країну,

що вона почне змінювати не тільки життя українців, а й життя всього світу. Я в це вірю і буду цьому служити стільки, скільки в мене вистачить сил. Усі знають, що в Україні, в Закарпатській області, знаходиться географічний центр Європи, але сьогодні саме в Україні знаходиться й духовний центр Європи: тут б'ється її серце і живе її душа.

На нас покладають надії народи, які поневолені диктатурою на пострадянському просторі. На нас покладають надії ті народи, які вважають, що справедливості в повному обсязі в їхніх країнах немає. Вони дивляться на нас і очікують висококласної роботи з розбудови держави. І ми цю висококласну роботу обов'язково пред'явимо світу. І коли виникне певна конкуренція між континентальною країною – європейською, красивою, успішною – і тими територіями, де досі панує авторитаризм, ми виграємо це інтелектуальне змагання. Ми виграємо це моральне змагання, ми виграємо ці духовні пріоритети. І наша країна стане для світу унікальним явищем.

У той же час дуже важливо пам'ятати, що Майдан створили й ним керували не політики. Політики не були лідерами Майдану. Майдан не був пов'язаний з політиками і партіями. Люди самі зробили те, що політикам не вдалося: вони ліквідували корумповану диктатуру та встановили свою владу над всіма майбутніми політиками і вождями. Все помінялося: помінялися місцями ті, хто володарював над народом, з тими, хто сьогодні ставить умови лідерам, політикам і чиновникам. На Майдані українці вперше за 22 роки повернули собі те, що їм належить по праву, – владу над своєю долею. Українці більше ніколи не мусять втратити цю владу, не мають права віддати її будь-кому. Що найголовніше після Майдану? Головне, щоб влада і народ не розійшлися різними шляхами. Це неприпустимо. Завдання країни, завдання суспільства і моє особисте завдання полягає в тому, щоб новий президент, новий парламент створили таку Конституцію

і закони, відповідно до яких українці отримають право не раз на 5 років кидати іноді сфальшований бюлетень, а кожного дня, щохвилини мати в руках інструменти управління своєю країною і чиновниками всіх рівнів.

І ще хочу сказати: коли мене запитують, чому я вирішила балотуватися на посаду президента, відповідаю, що вірю в те, що мені по силах разом з вами зламати хребет корупції. Я двічі була кинута у в'язницю не за порушення закону, а за те, що реально боролася з корупцією. І нікому це ніколи не подобалося. У той же час мене двічі кинули за ґрати за те, що я ніколи не сприймала і не сприйму тіньове панування олігархії в Україні.

Запам'ятайте мої слова: якщо ми на цих президентських виборах не покінчимо з олігархією, не покінчимо з тіньовим фінансуванням виборчих кампаній, не покінчимо з тим, що політиків «приватизують» ще до того, як вони обійняли посаду президента, якщо ми з цим не покінчимо – у нас немає шансів. Коли олігархи, так званий тіньовий (на державних грошах) бізнес стають політиками, коли вони керують і ставлять завдання президентам, прем'єрам, урядам, фракціям, депутатам – у країні майбутнього немає. Тому що ваші інтереси з їхніми інтересами розходяться докорінно.

Ми маємо сьогодні вдвічі, втричі нижчу заробітну платню чому? Тому що вони, маючи у Верховній Раді більшість, встановлюють вам мінімальну заробітну плату і вони ніколи не втрачуть свої гроші, даючи вам нормальні адекватні заробітки, тому що це впливає на їхні прибутки. Сьогодні навіть в інших пострадянських країнах заробітна платня вища, ніж у нас. Бо у нас за лаштунками – олігархи. Ви ніколи не зможете позбутися монополії і, як наслідок, високих цін на все: на ліки, на енергоносії – поки вони стоять при владі і обкрадають вас. Якщо хочемо нової, замовної, справедливої України, мусимо знищити олігархію. В ній – всі наші біди.

ВИБОРИ-2014

УКРАЇНА

Дострокові
вибори
президента
2014

демократичні сили підтримали єдиного кандидата, то ми отримали б загальну перемогу вже в першому турі». «Це не тільки було б демонстрацією нашої єдності, але й дозволило б зберегти значні кошти для бюджету України», – наголосив Кличко.

Також він заявив, що «прийняв зважене рішення балотуватися на посаду мера Києва». «Я хочу зробити Київ істинно європейською столицею, і ми маємо робити нашу країну істинно європейською країною. Всі реформи і всі починання починаються зі столиці», – додав лідер «УДАРу».

дента на користь Порошенка. «Сьогодні Петро Олексійович Порошенко за опитуваннями має найбільшу підтримку серед виборців. І Юлія Тимошенко зробила б добру справу, якби взяла на себе відповідальність і підтримала б Порошенка», – написав він у своїй колонці в інтернет-версії газети Bild (Німеччина).

Такий розвиток подій приголомшив не тільки політичних оглядачів, які давно писали, що Віталій Кличко не може бути президентом великої європейської країни з огляду на свою неосвіченість і брак досвіду.

ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ПЕРЕГОНИ: ПОРОШЕНКО, ТИМОШЕНКО ТА ІНШІ

Минулі вихідні стали фактично реальним початком президентських перегонів в Україні. 30 березня Центральна виборча комісія (ЦВК) завершила прийом документів для реєстрації кандидатів на посаду Президента України. Всього про свої наміри балотуватися на найвищу державну посаду заявили 46 громадян України. Безпрецедентна кількість бажаючих очолити й повести нещасну Україну в світле майбутнє.

Хоч 70 відсотків від цієї кількості – це так звані технічні кандидати. Тобто, ті, хто виконує ту чи іншу роль головних гравців, не претендуючи на перемогу. І всіх цих «кандидатів» ЦВК не зареєструє. Станом на 2 квітня, зареєстровано тільки семеро з них, 12 з 46 вже відмовлено в реєстрації, а рішення стосовно інших 27 буде ухвалено до 4 квітня.

Втім, справжньою сенсацією нинішніх перегонів стала не безпрецедентна кількість кандидатів, а колізія з головними претендентами в президенти. Лідер партії УДАР Віталій Кличко, який ще донедавна вважався ледь не головним претендентом на перемогу, відмовився від боротьби на користь одіозного «шоколадного» олігарха Петра Порошенка.

«На вибори президента України має йти кандидат, що має найвищі шанси на перемогу та отримає найвищу підтримку, і сьогодні це – Петро Порошенко», – заявив лідер УДАРу на з'їзді своєї партії 29 березня в Києві. За його словами, «вибори президента мають об'єднати суспільство, а не стати черговою війною всіх проти всіх».

«Я завжди говорив: повинен йти кандидат, що має найвищі шанси на перемогу та отримає найвищу підтримку. Сьогодні таким кандидатом є Петро Порошенко. Ми стояли і боролися поруч на Майдані – і ми будемо пліч-о-пліч працювати і над перетворенням України», – сказав Кличко і додав, що єдина можливість забезпечити єдність і високий рівень легітимності – висунення єдиного кандидата від демократичних сил, а «якби інші

Юлія Тимошенко: «Я підтримую Петра Порошенка вже тим, що купую цукерки фабрики «Рошен»

Кличко та Порошенко підписали декларацію про єднання, щоб забезпечити максимальну ефективність спільних дій, унеможливити узурпацію влади будь-якою політичною силою та гарантувати незворотність курсу європейських реформ в Україні.

Згідно з текстом документу, політики консолідують свої сили з метою забезпечення спільної перемоги демократичних сил на наступних президентських і парламентських виборах та виборах мера столиці. Політики заявили про єдиного кандидата на президентських виборах – Петра Порошенка та єдиного кандидата на посаду мера міста Києва – Віталія Кличка. Також вони закликали демократичні партії, громадські організації, усіх активних та небайдужих громадян підтримати їхню ініціативу до єднання.

Підписанти також взяли на себе зобов'язання реалізувати політику європейських реформ, провести реформу місцевого самоврядування та забезпечити широкі повноваження регіонам в економічній та гуманітарній сферах.

Віталій Кличко закликав Юлію Тимошенко відмовитися від участі у виборах прези-

дента, без сумнівів, великий, але політик ніякий. Але те, що він так бездарно «ляже» під Порошенка, не могли передбачити навіть люди з найближчого оточення чемпіона.

Втім, це тільки дилетантам здавалося, що Кличко йтиме до останнього, а до Порошенка він ніякого стосунку не має. Люди ж, які давно й професійно відстежують українську політичну кухню, такий перебіг передбачали. Ось що пише з цього приводу, наприклад, відомий український журналіст, оглядач інтернет-видання «Українська правда» Сергій Лещенко: «Поглинання Петро Порошенком Віталія Кличка стало справжнім ударом для частини одноім'яної партії. Всередині наростає невдоволення сірим кардиналом УДАРу Віталієм Ковальчуком, який найбільш затято переконував боксера зняти свою кандидатуру з перегонів. Ковальчук вважається ідеологом альянсу Порошенка та Кличка на виборах. Необхідність цього кроку він пояснював динамікою рейтингів та недостатнім фінансуванням. Цьому також передували конфіденційні зустрічі Ковальчука і Кличка разом з Петром Порошенком, Сергієм Львовичем та Дмитром Фірташем.

Як повідомляють джерела, перше побачення олігарха з кандидатами відбулося в лютому 2014 року. Крім того, Порошенко, Кличко та Фірташ зустрічалися минулого тижня у Відні, про що в середу, 2 квітня, написала місцева газета Österreich:

«Винятково таємно та практично непомітно для усіх кандидатів у президенти Петро Порошенко та Віталій Кличко зустрілись в Австрії з Дмитром Фірташем. (...) Минулої середи Фірташ задекларував шоколадному барону Порошенку свою підтримку як кандидату в президенти України».

Львовичкін та Фірташ публічно виступили з гарячою підтримкою політичного союзу Порошенка та Кличка, внаслідок чого версія про давню координацію дій УДАРу та клану «РосУкрЕнерго» отримала додаткове підтвердження. Хоча не до кінця зрозуміло, навіщо олігарх із зіпсованою репутацією так відверто заявляє про свою підтримку кандидата, що апіорі знижуватиме його шанси.

Частина депутатів УДАРу обурена тим, що розподіл ролей між Порошенком та Кличком означає повернення в

минуле для їхньої політичної сили. Це нагадує їм ситуацію дворічної давнини, коли боксер намагався вирватися за рамки політики регіонального рівня та майже домігся цього, наприкінці минулого року вийшовши на пік свого рейтингу. Тепер же Кличко ризикує не лише втратою підтримки виборців. Він може занапастити партію – оскільки Порошенко в статусі президента матиме значно більший вплив, що неминуче позначиться на сповзанні під нього обласних та районних осередків. Фактично, це означає кінець УДАРу як самостійного проекту. Більше того, саме в руках Порошенка буде мішок з подарунками, які він зможе роздавати на всеукраїнському рівні – тоді як Кличко буде обмежений столицею.

На цих виборах він міг позиціонувати себе як єдиний фаворит нового покоління, тоді як Порошенко, Тимошенко і Тигипко представляють стару генерацію. А, знявшись з виборів, у такий спосіб Кличко також знищує своє ядро виборців, яке почало в нього вимальовуватися».

Як бачимо, олігархи (незважаючи навіть на те, що над Фірташем навис меч американської Феміди) прагнуть будь-що захопити в Україні владу. На крові загиблої Небесної сотні вони хочуть в'їхати в президентський кабінет, аби й далі гвалтувати й грабувати Україну. Причому, що найнебезпечніше, головну скрипку при цьому грає хитрий і підступний Порошенко. Цей тип при всіх владах умів демонструвати свою лояльність. Причому ніхто так, як Порошенко, не відчував близький кінець тієї чи іншої влади. Й хутко перебігав на протилежний бік. Так він зробив і з початком Революції Гідності, коли з януковичського міністра став ледь не майданівцем. Оглядачі згадують політичний шлях Порошенка й хапаються за голову. Соратник Медведчука, один із засновників Партії регіонів, «любий друг» Ющенка, міністр в уряді Азарова-Януковича...

І в усіх цих іпостасях – найперше оборонець своїх мільярдів. Справді унікальний чоловік. Але ця «унікальність» може боком вилізти Україні. Бо олігарх-президент, це все одно що маньяк-гвалтівник – директор дівчачого гуртожитку, або вовк – вихователь ягнят. Найголовніша мета всього несправедливого життя Порошенка – це збагачення, збагачення і ще раз збагачення. Заради великих грошей він зрадив навіть свій фах і побіг за довгим долларом. Вірити, що він переродився й тепер служитиме Україні, можуть тільки дуже наївні люди.

Знає справжнє порошенківське ество і Юлія Тимошенко. Саме тому на заклик Кличка відмовитися від президентських перегонів і гуртуватися всім докола Порошенка вона відповіла різкою відмовою. Кажучи про

штаб-квартири «Люкс» у Донецькому ботанічному саду, порушення справи проти власника «Приватбанку» за напад на юриста Сергія Карпенка – все це пов'язують з наступом Порошенка руками Юрія Луценка та Віктора Шокіна, які змусили Ахметова і Коломойського переховуватися за кордоном. Так Порошенко мстився своїм конкурентам по клубу «Головні грабіжники України».

Той вплив Порошенка пояснювався рішенням Ющенка наділити апарат Ради національної безпеки, який очолив «шоколадний» король, додатковими повноваженнями, які були одразу скасовані після його звільнення з посади секретаря РНБОУ.

На своєму з'їзді партія «Батьківщина» висунула Юлію Тимошенко кандидатом на посаду

дєра Олега Тягнибока й «свободівці».

Уздовж білих стін «Київпроект», де відбувався з'їзд «Свободи», – стенди із світлинами. Тут і усміхнені хлопчєята у вишиванках, і сиві чоловіки з пронизливими поглядами серйозних очей. Під кожною світлинєю – рік народження. У кожного свій. Поряд – рік смерті, один на всіх, 2014. Це «свободівці» з Небесної сотні.

На сцені – Олег Тягнибок. «Ми втратили надто багато людей, – каже він. – І нам з цим жити...» Лідер партії згадує усіх загиблих. Убитий на Майдані свободівець Сашко Капінос, розповідає Тягнибок, свого часу два тижні голодував за мову на розпечених сонцем сходах Українського дому. «Загинув за ті ж ідеї... Але вже на холодній бруківці».

з лідерів «Свободи» Юрій Михальчишин. – Я знаю, які розмови часто точаться між нашими партійцями. Мовляв, опублікували нові рейтинги, там низькі цифри, тенденції невтішні. На телебаченні нас перетворюють на опудало. Кожен наш крок, кожна наша ініціатива обертаються тотальним розгромом у проплачених публікаціях, заангажованих сюжетах, в брехливих і фантазмагоричних плітках в інтернеті. Багато хто запитує себе: а що далі? Як буде завтра?.. Наш партійний організм сьогодні нагадує мені корабель, який пережив абордажну сутичку й рухається в шторм. Так, наш корабель отримав численні пробіи. Так, горять вітрила. Але ми рухаємось обраним курсом, і доки капітан на містку – ми спокійні. Нас веде людина, яка без перебільшення

Юрій Бойко у своєму виступі сказав, що «ПР – це закриті акціонерне товариство», і створювало це ЗАТ з Партії регіонів Донецька обласна партійна організація. Також Бойко заявив, що нікуди не виїжджав з країни і не боїться кримінальних переслідувань, а також не планує «кидати партію».

Кандидат на посаду президента Олег Царьов, відомий своїм патологічним україножерством, на з'їзд ПР не приїхав – злякався. У ході голосування за нього делегати запитували «А Путін підтримує його?». «За» Царьова – 1 голос.

Учора ще всесильних своїх лідерів Януковича й Азарова «регіонали» з партії викинули. Рішення було ухвалено на з'їзді ПР більшістю голосів. Викинули й колишнього міністра енергетики та вугільної промисловості в уряді Азарова Едуарда Ставицького – того самого, в кабінеті якого після його втечі з України знайшли майже 50 кілограмів золота, 4 з половиною мільйонів доларів готівкою й колекцію годинників вартістю в сотні тисяч доларів кожний. Отака це партія, яку Майдан обіцяв заборонити в Україні як злочинну, але яка користується демократією і висуває Дому, якому місце давно на нарах, своїм кандидатом.

Серед кандидатів в українські президенти багато відвертих негідників. Усі ці допи, тигіпки, бойки, симоненки, королевські, кузьміни... Але є й гідні люди – такі як головна лікарка Майдану Ольга Богомолець, наприклад. Хоч зрозуміти навіщо Ользі Богомолець іти в президенти, доволі важко. Набагато легше зрозуміти лідера «Правого сектору» Дмитра Яроша, який також хоче стати біля президентського штурвалу.

Підсумовуючи перші дні реальних президентських перегонів, відомий політолог, професор Києво-Могилянської академії Олексій Гарань пише: «Велика кількість кандидатів. Я б не робив з цього проблеми, бо люди все одно розберуться, і реальна боротьба розгорнулася б між трьома лідерами, а після відмови Кличка – між двома. Чому висувалися інші? Хтось із принципових міркувань (Гриценко), хтось буде відігравати роль технічних кандидатів (Королевська, Кузьмін), хтось шукає тимчасової недоторканості (Кузьмін, Бойко). Для керівників невеликих партій – це шанс засвітитися напередодні можливих дострокових парламентських та місцевих виборів (скажімо, УНП і Рух не мають шансів на парламентських, але матимуть на місцевих). Якщо партія має зайві 2,5 млн. гривень, то чому б і не засвітитися зайвий раз? Ну, і нарешті, якщо в першому турі їхній кандидат набирає пару відсотків голосів, то він може попросити за свою підтримку в другому турі якісь посади».

Тарас Гнип,
Валентин Лабунський

Віталій Кличко, якого до революції на Майдані вважали найвірогіднішим переможцем президентських перегонів, віддав усі свої рейтинги «шоколадному королю» Петру Порошенку

Олег Тягнибок, незважаючи на песимістичні прогнози соціологів, переконаний, що за нього проголосують мільйони

можливість підтримки кандидатури Порошенка, Тимошенко зауважила, що вона і так його кожен день підтримує. «Я регулярно купую цукерки Roshen, регулярно моя родина вживає лише цю марку. Я думаю, що це добра підтримка», – сказала Тимошенко на прес-конференції у Києві, натякнувши, що для Порошенка влада – це лише знаряддя підсилення його бізнесу й збільшення капіталу.

Втім, соціологічні заміри свідчать про те, що Юлія сильно відстає від Порошенка. Станом на початок виборчої кампанії, шанси Порошенка на перемогу виглядають дуже переконливими – 36% проти 12% у Тимошенко. Але слід пам'ятати про те, що заміри було зроблено до початку активної фази Юліної пропаганди.

Крім того, вона має прихований резерв голосів за рахунок сіл та невеликих міст, які не потрапляють на радар соціологів. І головне – негласними партнерами Тимошенко виступають Ігор Коломойський та Ренат Ахметов, які на все життя запам'ятали події 2005 року.

Арешт Бориса Колеснікова у справі «Білого лебедя», штурм бронетранспортером

Президента України. Відповідне рішення було ухвалено в суботу, 29 березня, в Києві.

Довіреними особами лідера «Батьківщини» стали польовий командир Майдану Сергій Митрофанський, волонтер Юлія Пасека, лікар Максим Іонов, працівниця кухні Майдану Любов Лавриненко та керівник спецпідрозділу Самооборони Майдану Василь Мізернюк.

Перед голосуванням делегатів з'їзду Тимошенко виступила з промовою, в якій підтримала європрагнення України і оголосила про необхідність виставлення матеріальних претензій до Росії у зв'язку із загарбанням Криму.

Також Тимошенко не забула нагадати про свою давню мрію – «вести персональну війну проти олігархів аж до їхнього знищення». Отож, шансів на перемогу у Юлі не менше, ніж у Порошенка. А всі ті цифри соціологів – це туман, який, не виключено, оплачено тим, кого в них виставлено беззаперечним лідером президентських перегонів. Відома тактика, вигадана не Порошенком, а в Кремлі й притому дуже давно.

Упевнені в своїй революційності, висунули кандидатом в Президенти України свого лі-

«Слава! Слава! Слава!», – вигукують присутні на честь кожного побратима з Небесної сотні.

Потім настає час згадати тих «свободівців», що залишилися живими – поранених. Відірвані руки, сліпоту, хімічні опіки, вогнепальні поранення... Сотні імен. Далі – ті, хто потрапив за грати. Потім – сотники. Свободівські коменданти та їхні заступники. Організатори Євромайданів у регіонах..

«Це відповідь. Ви знаєте кому», – констатує Тягнибок. Ймовірно – тим, хто звинувачував партію у бездіяльності. Про звинувачення й критику на адресу «Свободи» на з'їзді говорилося чимало. «Танки бруд не бояться», – сказав на це О. Тягнибок. Ці слова стали своєрідним лейтмотивом з'їзду, поруч із думкою про те, що всі попередні українські революції були не завершеними, оскільки їхнім результатом ставав компроміс. «Свобода» сподівається, що Революцію Гідності спіткоче інша доля. Низькі рейтинги, які соціологи малюють в ці дні їхньому лідеру, не лякають «свободівців». «Це багато кого, мабуть, гнітить, демотивує, тривожить, – розмірковує один

стала за останні роки архітектором української мрії. Мрії, в яку ніхто не вірив...»

Початком агонії виглядало висунення кандидатом у Президенти України вчора ще провладною Партією регіонів. На своєму з'їзді кандидатом «регіонали» обрали знаменитого Дому – колишнього харківського губернатора Михайла Добкіна.

У своєму виступі він заявив, що чим би не завершилася президентська кампанія, він ніколи не кине своїх виборців і ПР. За словами Добкіна, перший закон, який має бути прийнятий – про заборону проведення силовими структурами перевірок підприємств, а «політичних репресій в Україні не буде». Також він зазначив, що завдяки ПР «мав щастя керувати кращим містом країни», і «йде за владою», але цю владу передасть у регіони.

Сергій Тигіпка заявив на партійному форумі, що він, незважаючи на рішення з'їзду, не має наміру зніматися з виборів і що «ми обрали неправильну політраду, зараз це приватна компанія, а не партія». Також Тигіпка зазначив, що виступає за децентралізацію влади, за російську мову – другу державну, а також, що «у владі націоналістів не має бути».

В УКРАЇНІ

РОЗЗБРОЄННЯ
НЕЗАКОННИХ
УГРУПУВАНЬ ВРЯТУЄ ВІД
МАХНОВЩИНИ

Верховна Рада України ухвалила рішення щодо роззброєння незаконних угруповань. Незважаючи на те, що акцент зроблено на провокаціях іноземних громадян, під роззброєння потрапляють й вітчизняні. Зокрема, «Правий сектор» та інші подібні організації, які за інерцією живуть у стані Майдану. Через це вони або від їхнього імені озброєні люди скоюють злочини. А це дискредитує саму ідею Майдану як локомотива змін. Керівники «Правого сектору» повинні усвідомлювати ризики використання їх в інтересах іншої держави проти України. Це їхня відповідальність як політичної сили, особливо в умовах воєнної інтервенції Росії.

Як повідомляють українські ЗМІ, 31 березня у центрі Києва, біля ресторану «Мафія» на Хрещатику, сталася стрілянина. Пізніше з'ясувалося, що конфлікт виник між активістами «Правого сектору» та Самооборони Майдану. Внаслідок інциденту три особи дістали тяжкі вогнепальні поранення. Серед поранених був і перший заступник голови КМДА Богдан Дубас, який опинився на місці події випадково. Міністр внутрішніх справ України А.Аваков повідомив, що стрільця 30-річного активіста «Правого сектору» Андрія Козюбчика, який відкрив стрілянину, затримано. Ведеться слідство. «Треба з махновщиною й безконтрольним розповсюдженням зброї завершувати, інакше махновщина переможе державу, вона стане жертвою анархії у власному суспільстві», – сказав А.Аваков.

ЛЮСТРАЦІЯ: ПОРАДИ
СУСІДІВ, ЯК УНИКНУТИ
ПОМИЛОК

Своїм досвідом проведення Люстрації з Україною поділились учасники міжнародної конференції «Люстрація: рішення для України», яка відбулася 1 квітня в Києві. Одразу попередивши, що універсального способу проведення люстрації не

існує, експерти з Польщі, Чехії, Литви, Естонії, Словенії, Грузії та Румунії застерегли Україну від своїх помилок і порадили не затягувати з її проведенням.

Чехія була першою країною на пострадянському просторі, що розпочала процес люстрації. Починаючи люстрацію, порадив керівник групи усної історії інституту вивчення тоталітарних режимів у Празі Адам Граділек, потрібно з самого початку відокремити тих людей, яких змушували співпрацювати з режимом, від тих, хто це робив добровільно з ідеологічних міркувань чи за гроші. Проблема, яка об'єднала більшість країн, в яких відбувалась люстрація – це її пізній початок. Через це вона ставала схожою на помсту й політичну розправу, звернув увагу експерт з питань люстрації та порушень прав людини, польський адвокат Павел Осік. Проте уникнути цього дуже легко, вважає він і радить дуже чітко і послідовно дотримуватись міжнародного права, захисту прав людини та враховувати, зокрема, резолюцію асамблеї Ради Європи 1996 року «Про заходи, спрямовані на ліквідацію спадку колишніх комуністичних тоталітарних режимів», де є чіткі поради щодо проведення люстрації.

ПОЗОВ ПРОТИ РОСІЇ
ДО МІЖНАРОДНОГО
СУДУ ООН

Україна готує позов до Міжнародного суду ООН проти РФ, щоб повернути Крим. Про це заявив в.о. голови МЗС України Андрій Дешиця. «Ми вважаємо Крим частиною України, ми плануємо подати позови до міжнародного суду проти Росії і проти російських дій у Криму. Ми вважаємо, що з міжнародною підтримкою ми зможемо повернути Крим Україні», – сказав Дешиця. За його словами, йдеться насамперед про Міжнародний суд ООН в Гаазі.

«Ми збираємо документи, це може зайняти якийсь час. Є можливість подання позовів з міжнародного морського законодавства. Зараз справи готуються», – заявив Дешиця.

Як відомо, 27 березня ситуацію в Україні обговорили на Генеральній асамблеї ООН, де було ухвалено резолюцію про територіальну цілісність України, яку підтримали 100 країн. Проти виступили 11, 58 – утрималися. Проти, зокрема, проголосували Росія, Вірменія, Білорусь, Болівія, Куба, КНДР, Нікарагуа, Судан, Сирія, Венесуела та Зімбабве.

НАТО ЗУПИНЯЄ
СПІВПРАЦЮ З РОСІЄЮ
Й ПЕРЕОРІЄНТОВУЄТЬСЯ
НА УКРАЇНУ

НАТО призупиняє практичне цивільне та військове співробітництво з Росією, обіцяючи надати допомогу Україні. Про це йдеться у заяві, ухваленій міністрами закордонних справ НАТО за підсумками засідання, що відбулося 1 квітня. «Ми вирішили призупинити усе практичне цивільне та військове співробітництво між НАТО і Росією», – йдеться у заяві.

«Незалежна, суверенна, стабільна Україна, твердо віддана ідеї демократії та поваги до прав людини, меншин, а також ідеї верховенства закону, є ключовою передумовою для євроатлантичної безпеки», – заявили в НАТО. Відповідно, НАТО і Україна домовилися про реалізацію негайних і довгострокових заходів, спрямованих на зміцнення спроможності України забезпечити власну безпеку.

НАТО готове співпрацювати з Україною у військовій сфері, оскільки хоче, щоб у цієї країни була боєздатна армія. Про це заявив генсек НАТО Андерс Фог Расмуссен.

«Україна повинна мати в розпорядженні сучасні та ефективні збройні сили, які здатні протистояти військовим загрозам», – сказав він на прес-конференції у Брюсселі.

«СВОБОДА» ПРОПОНУЄ
ПОЗИЧИТИ В США
ОЗБРОЄННЯ ДЛЯ
ПРОТИСТОЯННЯ ПУТІНУ

Лідер ВО «Свобода» Олег Тягнибок пропонує укласти угоди з державами-учасниками Будапештського меморандуму щодо підвищення обороноздатності України.

«Фракція ВО «Свобода» пропонує нашому зовнішньополітичному відомству звернутися до наших держав-гарантів згідно з Будапештським меморандумом 1994 року, зокрема Великої Британії та Сполучених Штатів Америки, з приводу підписання двосторонніх угод з Україною. Ці угоди допоможуть захистити нашу державу

від російської агресії, збільшити обороноздатність України й захистити українців», – сказав депутат на засіданні Верховної Ради 1 квітня.

Крім того, він запропонував звернутися до Конгресу США із закликом відродити у форматі так званої «антипутінської коаліції», яка, за словами Тягнибока, вже почала формуватися після голосування Генасамблеї ООН за резолюцію щодо територіальної цілісності України, принцип допомоги «ленд-ліз». «Це передбачає, що країна, яка потерпає від дій агресора, але не має в достатній кількості фінансів для закупівлі військового озброєння, може позичити ці кошти в інших країн. Після подолання агресії всю військову техніку і взятє в борг озброєння має бути повернуто. У сучасній ситуації тільки це може зупинити путінський рейх, як свого часу було зупинено рейх гітлерівський», – заявив Тягнибок.

ЗАТРИМАЛИ
«ПОДАТКОВОГО РЕКТОРА»
ПЕТРА МЕЛЬНИКА

Колишнього ректора Податкової академії України Петра Мельника 1 квітня затримано на летовищі в Борисполі після прильоту з Лондона. Про це заявив міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков. «Затримали «податкового ректора» Мельника. Пам'ятаєте, утік при Януковичі з-під домашнього арешту? Після прибуття з Лондона. Боюся, на жертву колишнього режиму цей хабарник навряд чи схожий. Діємо за законною процедурою», – сказав Аваков. Після затримання Мельника допитали й помістили до ізолятора тимчасового утримання.

У прес-службі Головного управління з боротьби з організованою злочинністю МВС пізніше повідомили, що Мельника доставлять до слідчого-судді, щоб обрати йому запобіжний захід у вигляді утримання під вартою або застави у розмірі 22 мільйони 940 тисяч гривень.

Крім того, Держприкордонслужба складає стосовно затриманого адмінпротокол про порушення правил перетину державного кордону.

НАЦІОНАЛЬНИЙ БАНК
ВШАНУВАВ НЕБЕСНУ
СОТНЮ ПАМ'ЯТНОЮ
МЕДАЛЛЮ

Національний банк України (НБУ) підтримав ініціативу громадськості й випустив пам'ятну медаль «Небесна сотня на варті», вшанувавши пам'ять героїв Небесної сотні, які загинули під час масових протестів у Києві взимку цього року. Про це повідомила прес-служба НБУ.

«Пам'яті відважних людей, патріотів України Національний банк присвячує пам'ятну

медаль, увічнюючи подвиг героїв Небесної сотні. Понад сто життів обірвалися для того, щоб повернути нашій Батьківщині майбутнє. Це величезна ціна, і це неоцінний, неоплатний борг. Гідне життя кожного українця за законами совісті та Бога на благо України має стати нашою відплатою за їхнє перерване життя», – сказав голова НБУ Степан Кубів.

Пам'ятну медаль «Небесна сотня на варті» виготовлено з нейзильберу, маса – 16,54 г, діаметр – 35,0 мм, наклад – 100 тисяч штук. Коштуватиме пам'ятна медаль 20 гривень (у сувенірній упаковці – 30 гривень).

На аверсі медалі зображено архангела Михаїла в оточенні українського орнаменту; під ним написи: «Мамочко, вибач за чорну хустину, за те, що віднині будеш сама. Тебе я любив і любив Україну, вона, як і ти, була в мене одна» та «Героям слава!». На реверсі – герої подій українського Майдану на барикаді, один із яких тримає синьо-жовтий Державний прапор України. Угорі напис «Небесна сотня на варті», внизу рік карбування – 2014.

НА ЛЬВІВЩИНІ
РОДИНАМ ЗАГИБЛИХ
НА МАЙДАНІ ВИПЛАТЯТЬ
ПО 100 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

У Львівській області 20 сімей загиблих героїв Небесної сотні отримають по 100 тисяч гривень матеріальної допомоги з обласного бюджету. За відповідне рішення проголосували 73 депутати Львівської обласної ради.

Як повідомили у прес-службі облради, передбачена в обласному бюджеті на кожну з 20 сімей сума становитиме по 120,5 тис. грн, де 20,5 тис. грн – оподаткування, а 100 тис. грн – кошти, що їх безпосередньо отримають громадяни, у яких загинули рідні під час Революції Гідності.

Нагадаємо, за даними медичної служби Майдану, під час сутичок 20 лютого в Києві було вбито більше 70 осіб. Більшість людей були вбиті снайперами прицільними пострілами у серце, голову та шию. Причому снайпери стріляли по людях, які не мали ані зброї, ані засобів захисту. Загалом за період з 30 листопада по березень 2013 року померли 103 учасники Майдану.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

В АМЕРИЦІ

БАРАК ОБАМА
ПРО ЗУСТРІЧ З ПАПОЮ
ФРАНЦИСКОМ

Президент США Барак Обама, який здійснив минулого тижня європейське турне, в центрі якого було обговорення українського питання, зустрівся 27 березня у Ватикані з Папою Римським Франциском. У ході зустрічі, яка тривала майже 50 хвилин, американський президент подякував понтифіку за аудієнцію й вручив йому скриньку з насінням різних фруктів та овочів, які ростуть у саду Білого дому. При цьому Б.Обама сказав, що є великим шанувальником Франциска та передав привіт від своєї родини. Після розмови з Папою Обама провів переговори з президентом Італії Джорджо Наполітано та прем'єр-міністром країни Матео Ренці, головною темою яких була агресія Росії проти суверенної України.

Ділячись враженнями від зустрічі з Папою, Б.Обама, зокрема, сказав: «Як і люди в усьому світі, я дуже вражений папським співчуттям, його відкритістю до інших. Я вдячний, що зміг поговорити зі Святішим Отцем про те, що є об'єктом нашої спільної відповідальності. Більшість часу ми присвятили обговоренню ситуації з бідними, знедоленими, позбавленими можливості, а також зростанню нерівності між людьми. Завданням політиків – вирішення політичних проблем, але Святіший Отець уміє відкривати людські очі, щоб вони побачили, що проблема існує. Багато часу ми присвятили також конфліктам у світі».

ПЕРЕГОВОРІ В ПАРИЖІ:
РОСІЯ ПРОДОВЖУЄ
НАЗИВАТИ БІЛЕ ЧОРНИМ
І НАВПАКИ

Державний секретар США Джон Керрі по дорозі із Саудівської Аравії до США розвернув літак і приземлився в Парижі задля ще однієї зустрічі з міністром закордонних справ Росії С.Лавровим. Це сталося після того, як В.Путін зателефонував Б.Обамі, який перебував з візитом у Саудівській Аравії, й запропонував відновити дипломатичні зусилля задля вирішення української кризи. Оглядачі відзначають, що дзвінок Путіна пояснюється страхом російського президента про можливі домовленості Обами з королем Саудівської Аравії Абдаллою стосовно збільшення обсягів видобутку нафти, що знизить її ціну на світо-

вому ринку й призведе до різкого обвалу російської економіки.

Однак у Парижі під час переговорів, які відбулися 30 березня, Джон Керрі від Лаврова нічого нового не почув. Путінський міністр знову називав окупацію Криму законною, а дій російських військовиків такими, що не порушують міжнародного права. Він схилив Керрі до вирішення українських проблем без України, але дістав відсіч. Державний секретар США заявив на переговорах, що українські питання не можна вирішувати без участі України й США ніколи не погодяться з тим, щоб Росія нав'язувала Україні внутрішню й диктувала зовнішню політику.

«США консультуються з українським урядом на кожному кроці. Ми не погодимося на шлях уперед, якщо за столом не буде присутній законний уряд України. Принцип дуже простий: ніяких рішень про Україну без України», – заявив Керрі вже після переговорів у Парижі.

КОНГРЕС УХВАЛИВ,
А ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ
ЗАКОН ПРО МІЛЬЯРДНУ
ДОПОМОГУ УКРАЇНІ

Палата представників американського Конгресу ухвалила 1 квітня законопроекти про надання фінансової допомоги Україні в розмірі 1 мільярд доларів у вигляді кредитних зобов'язань і введення санкцій проти Росії у зв'язку із ситуацією в Криму.

Під санкціями мається на увазі заморожування активів під юрисдикцією США і відмова у видачі американських віз деяким російським владоможцям та олігархам, які підтримують режим Путіна. За ухвалення законопроекту проголосували 378 членів палати, проти – 34. Раніше законопроекти було схвалено Сенатом Конгресу США.

Після схвалення в Палаті представників законопроекти було надіслано на підпис президентові США Бараку Обамі, який їх відразу підписав. Речник Білого дому Джей Карні заявив, що президентська адміністрація підтримує запровадження адресних санкцій, передбачених ухваленими законами, і додав, що мільярдна допомога США допоможе Україні відновити економічний та політичний баланс.

ОГЛЯДАЧ THE DAILY
BEAST: СНАЙПЕРІВ
З «АЛЬФИ» В КИЄВІ
ВИШКОЛЮВАЛИ
ІНСТРУКТОРИ З РОСІЇ

Американський новинний сайт The Daily Beast опублікував минулого тижня статтю свого оглядача Джеймі Детмера під назвою «Ексклюзив: фотографії демонструють навчених росіянами убивць у Києві». Коментуючи фотографії та відео, зроблені приватними особами в Києві 20 лютого, що потрапили в його розпорядження, Детмер зазначає, що на них зображені бійці антитерористичного

підрозділу спецпризначення СБУ «Альфа», які вдягають бронехилети, тримають снайперські гвинтівки і модифіковані автомати Калашникова, беруть боеприпаси, несуть осколкові гранати. Крім того, на знімках видно, що в дворі СБУ відбувається ротация команд. Видно, що бійці «Альфи» входять у двір і виходять з нього у повному озброєнні, що одна група бійців повертається з якогось завдання і її змінює інша. Неназване джерело в американській розвідці, якому Детмер показав знімки, повідомило, що бійці «Альфи» були навчені російськими інструкторами і що Київ з часу розпаду СРСР є територією російської ФСБ.

Також Детмер пояснив, чому він вважає, що опубліковані фотографії викривають убивць активістів Майдану. «У нас є висновки експертів з приводу наших фотографій, їхні висновки про потенційних убивць і про місця, звідки стріляли. Ці будівлі в той день перебували під контролем уряду, а не протестувальників на Майдані... Наявні відеоматеріали й фотографії, причому не тільки наші, а й ті, що є в розпорядженні інших ЗМІ, доводять, що принаймні 90% пострілів було зроблено з боку урядових військ і з будівель, що контролювалися урядом Януковича», – пояснив журналіст.

ДЖОН КЕРРІ:
«УКРАЇНА
ОТРИМУВАТИМЕ ГАЗ
З ПОЛЬЩІ ТА УГОРЩИНИ
ЧЕРЕЗ СЛОВАЧЧИНУ»

Сполучені Штати та Європейський Союз 2 квітня домовились про шляхи зменшення залежності Європи від російських енергетичних ресурсів. Українська криза якраз продемонструвала, що Європа в певній мірі стала заручником Росії, яка використовує газ як зброю тепер не лише проти України, але й проти Європи, яка підтримує європейську інтеграцію Києва.

Державний секретар США Джон Керрі та комісар з питань зовнішньої політики та безпеки Кетрін Ештон у середу, 2 квітня, задекларували свої позиції щодо енергетичної співпраці США та ЄС. Джон Керрі, зокрема, сказав: «Жодна нація не має права використовувати енергію як зброю з метою тиску. В інтересах кожного з нас є мати достатньо енергетичних ресурсів для економіки, аби гарантувати безпеку та процвітання наших народів. Ми не можемо дозволити, щоб енер-

гію використовували як політичну зброю чи інструмент агресії. Тому ми робимо важливі кроки сьогодні, щоб ускладнити використання Росією подібних інструментів і ми працюємо в конкретних напрямках, щоб допомогти Україні з поставками газу з Польщі та Угорщини і прокласти для цього газопровід через Словаччину».

США ЗВИНУВАЧУЮТЬ
Д.ФІРТАША
В ХАБАРИХ ІНДІЙСЬКИМ
ПОЛІТИКАМ

Сполучені Штати звинувачують українського олігарха Дмитра Фірташа та ще п'ятьох бізнесменів у хабарях індійським політикам на 18,5 мільйона доларів в обмін на ліцензії на розробку родовищ мінералів в Індії. Про це повідомило 2 квітня Міністерство юстиції США. Як ми вже повідомляли, Д.Фірташа за запитом ФБР США 12 березня було заарештовано у Відні й випущено під заставу до рішення екстрадиційного суду на суму в 125 мільйонів євро.

Окрім Фірташа, у справі проходять угорський бізнесмен Андраш Кноп, український підприємець Сурен Геворкян, індійський політик Рамачандра Рао, американський індієць Гаджendra Лал та уродженець Шрі-Ланки Періясамі Сундералінгам. Всіх їх обвинувачують у змові з метою хабарництва, здирстві та відмиванні незаконно нажитих коштів.

Згідно з даними американського Мініюсту, фірма Bothly Trade, яка входить до контролюваної Фірташем групи компаній Group DF, домовилася про видобуток в індійському штаті Андхра-Прадеш низки мінералів, включно з ільменітом. Фірташ зустрівся з індійськими офіційними особами, щоб обговорити з ними проект і пообіцяв виплату щонайменше 18,5 мільйона доларів хабарів офіційним особам урядів країни й штату з метою забезпечити схвалення ліцензій на цей проект. Ці гроші пізніше було «відмито» в американських банках. Фірташа також обвинувачують у тому, що він намагався приховати факт хабарництва. Окрім того, до Фірташа в американського правосуддя багато запитань, пов'язаних з його співпрацею з міжнародним злочинцем Севою Могілевичем, який переховується в Росії.

ОВАМАСАРЕ ВХОДИТЬ
В ЖИТТЯ АМЕРИКАНЦІВ

Більше семи мільйонів американців купили за останні півроку медичне страхування у відповідності з реформою системи охорони здоров'я, відомою під назвою Обамасаре. Про це 1 квітня заявив президент США Барак Обама.

«За останні шість місяців ми зробили великий крок уперед. За цим законом частка американців, які мають страхівку, підвищилася, а зростання цін на медичні послуги знизилася», – сказав Б.Обама. «Закон про

доступну медицину ще не виправив нашу систему охорони здоров'я, котра давно зіпсута. Але цей закон зробить цю антилюдську систему набагато люднішою», – додав американський президент.

За словами Обами, розширення вікового ліміту для дітей-утриманців дозволило застрахувати додатково ще 3 мільйони молодих людей, а для мільйонів американців, котрі вже мали страхівки, її вартість знизилася. Обама також відзначив, що реформа забороняє відмовляти в страхівках особам, які мають тяжкі хронічні захворювання.

До реформи Обама мешканці США витрачали на медичне обслуговування рекордні кошти в світовому масштабі. Й на цьому наживалися страхові компанії та лікарі, які є одними з найбагатших у США серед представників інших професій.

ВИГРАВ ДОСТАТОК
У ЛОТЕРЕЮ

Джек-пот у розмірі 425,3 мільйона доларів дістався пенсіонеру Реймонду Бакстону (штат Каліфорнія), котрий став переможцем лотереї Powerball. Він купував лотерейні квитки протягом двох десятиліть, однак виграти бодай щось йому пощастило тільки за раз.

Розіграш проводився в лютому, однак Бакстон, який вгадав всі шість номерів, вирішив публічно заявити про те, що є власником «щасливого квитка» тільки 1 квітня. Вибір дати, як уточнили організатори лотереї, ніяк не пов'язаний з традиційними для Дня сміху розіграшами, а, радше, свідчить про своєрідне почуття гумору в щасливця.

Бакстон волів отримати приз відразу, а не окремими виплатами протягом 30 років. Згідно з правилами лотереї, в цьому разі сума джек-пота зменшується майже вдвічі, і в підсумку переможець отримає 242,5 мільйона доларів. Окрім того, з цієї суми йому треба буде заплатити податок.

Як визнав Бакстон, після того, як було оголошено номери, які виграли, він довго не міг повірити, що щастя посміхнулося саме йому. «Я сидів перед комп'ютером протягом кількох годин, не вірячи своїм очам, постійно перевіряв й переперевіряв цифри за різними джерелами. Після того, як минув перший шок, я не міг кілька днів спати», – розповів журналістам переможець лотереї Powerball.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

У ГРОМАДІ

Попередньо це святкування було заплановано на 27 лютого, однак через криваві події в Україні його організатори вирішили перенести урочистості на іншу дату. Через місяць, 27 березня, київське небо дещо розпогодилося – Україна відспівала й оплакала своїх героїв, на Майдані замість палаючих шин з'явилися гори квітів і кілометри свічок пам'яті, а над Україною нависла нова небезпека – війни з Росією й збереження територіальної цілісності країни, про що в екстремному порядку йшлося того ж дня, на ранковому засіданні Генеральної Асамблеї ООН.

Урочиста конференція в стінах ООН, присвячена 200-літтю з дня народження Тараса Шевченка, стала, по суті, її продовженням. Принаймні, в.о. міністра закордонних справ України Андрій Дешиця й постійний представник України при ООН Юрій Сергєєв прийшли до робочої зали Економічної та Соціальної Ради, де відбувалися святкування, прямо із зали засідань Генеральної Асамблеї ООН, під час якого 100 країн світу висловили свою рішучу підтримку Україні й різко осудили агресію Російської Федерації проти суверенної Української держави. На боці агресора виступили лише держави-ізгої на кшталт Сирії та Північної Кореї. Відповідними були й змістові наповнення, тональність та аналогії, що панували того дня на урочистій шевченківській конференції. Її учасників щиро привітали в.о. міністра закордонних справ України Андрій Дешиця, президент СКУ Євген Чолій (письмово), голова СФУЖО Оріс Сушко.

«Цього дня світова громадськість звертає увагу на важливість плекання лінгвістичного багатства мовної скарбниці світу й відзначає велике значення рідної мови для розвитку освіти й культури, консолідації суспільства, формування нації та зміцнення держави», «мова є наймогутнішим засобом для збереження й плекання видимого й невидимого спадщини – за кожною з них є цілий світ традицій, народної музики, обрядів, звичаїв, фольклору...», – сказано в документах, які окреслюють ідею й мету заповнення Міжнародного дня рідної мови в ООН. Про це говорили й Ноел Сінклер, представник голови 68-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН Джона Еша, та заступник Генерального секретаря ООН з питань публічної інформації Магер Нассер, вітаючи українців зі святом українського духу й української мови в стінах Організації Об'єднаних Націй.

Загальний вигляд зали Економічної та Соціальної Ради ООН, де відбувалося свято української мови й культури

ТАРАС ШЕВЧЕНКО В ООН

27 березня в Організації Об'єднаних Націй уперше в її історії відбулося свято української мови й культури «Тарас Шевченко: борець за українську мову, самовизначення народів, людські права та соціальну справедливість»

Заступник Генерального секретаря ООН Магер Нассер приймає в дарунок «Кобзар» Тараса Шевченка

Професор Торонтського університету (Канада) Максим Тарнавський виступив з науковою доповіддю про роль і значення Шевченкового слова сьогодні.

Окрасою свята стали виступи чоловічого хору «Прометей» з Філадельфії, тріо братів Добрянських з Нью-Йорку, вокального дуету «Лісова пісня» в складі співачки Людмили Грабовської та співачки й бандуристки Алли Куцевич, художніх декламаторок Софіїки Зелік і Ксенії Ференцевич. Вів програму відомий американський та український теле- й радіожурналіст, перший перекладач повного видання «Кобзаря» англійською мовою Петро Федінський. У велелюдній залі, вщерть заповненій учасниками та гостями свята, було розгорнуто також виставку Шевченківських видань.

На завершення із заключним словом виступив посол України при ООН Юрій Сергєєв, який підкреслив актуальність і вічність Шевченкового слова й висловив подяку всім, хто прилучився до цього свята. Подяки за активну підтримку цього про-

тив-демонстрантів, захисників бенгальської мови, яких 21-го лютого 1952 року було жорстоко розстріляно під час маніфестації за визнання офіційного статусу їхньої рідної мови на землях тодішнього Пакистану. Бенгальською мовою нині користується як офіційною країна Бангладеш, з ініціативи якої саме й було встановлено цей день.

У цьому контексті, очевидно, слушними були численні зауваження гостей свята, про те, що дух і душа Тараса Шевченка були б щасливіші, якби в такому високоповажному залі ООН виступи українських промовців лунали його рідною мовою (майже вся конференція відбувалася

Музично-пісенні твори на слова Т.Шевченка на святі виконав чоловічий хор «Прометей» з Філадельфії

екту насамперед заслугоували Світова федерація українських жіночих організацій (СФУЖО), яка об'єднує 27 організацій із 17 країн на чотирьох континентах, голова представництва СФУЖО при Економічній та Соціальній Раді ООН Марта Кебало, радниця з питань української діаспори при Постійному представництві України при ООН Марта Кокольська, координатор-волонтер

зв'язків між українською громадою та ООН Квітка Семанишин, українські кредитівки, громадські організації, культурні центри та засоби масової інформації.

Дату 21-го лютого, як Міжнародний день рідної мови, було ухвалено 17-го листопада 1999 року на XXX сесії генеральної конференції ЮНЕСКО. Цей день встановлено з метою вшанування пам'яті загиблих студен-

англійською). Бо, попри те, що українська мова не є офіційною робочою мовою Організації Об'єднаних Націй, очевидно, в тому й полягає найвища місія Міжнародного дня рідної мови – показати гідність і багатство своєї мови такою, якою вона є, в оригіналі, в усій її мелодиці та красі.

Катерина Боруш
Фото Богдана Грицива

НАШІ КРЕДИТІВКИ

Цьогорічні загальні збори Національної кредитівки, яку ще й досі, по старій пам'яті, називають православною, відбувалися в тій самій залі, що й такі самі збори

У звіті скарбника кредитівки Бориса Крамарчука наголошується: «Кілька років тому дирекція поставила собі за мету підняти продуктивність і операційну ефективність Національної кредитівки, збільшити прибутковість, зосередивши увагу на зростанні кредитування, членських вкладів та впровадженні нової продукції. Фінансові звіти кредитівки за останні кілька років свідчать, що ми успішно досягли поставленої мети у цих сферах».

Значною подією в житті кооперативи стало відкриття влітку минулого року додаткової філії в Перт Амбої (штат Нью-Джерсі), що зміцнило українську громаду

Президія (на задньому плані) та почесні гості 48-х загальних зборів Української Національної Федеральної Кредитової Кооперативи в Нью-Йорку

ЕСТАФЕТА ПАТРІАРХІВ

Минулої неділі, 30 березня, в Українському Народному домі, що на Другій авеню в Мангетені, відбулися 48-мі річні збори Української Національної Федеральної Кредитової Кооперативи в Нью-Йорку

Заступник голови правління ЦУКА Володимир Козицький вручає одному із засновників, багатолітньому президенту й членові Ради директорів Національної кредитівки Всеволоду Саленку Почесну грамоту

минулого й позаминулого років. Але атмосфера була зовсім іншою. Здавалося, що це зовсім інші збори зовсім іншої кредитівки. Раді директорів на чолі зі С.Качураком вдалося спрямувати діяльність кредитівки в конструктивне русло. Коли немає місця ані внутрішнім чварам, ані створенню ворожих одна одній груп. Тепер Національна кредитівка працює на конструктив, і результати не забарилися. За минулий рік чистий прибуток кредитівки склав 486 тисяч 515 доларів, а загальна сума активів сягнула 142 мільйонів 392 тисяч 435 доларів. Незважаючи на несприятливу економічно-фінансову погоду в Америці, кредитівка не тільки змогла утримати свої позиції, а й поліпшила їх, забезпечивши потреби своїх членів та досягнувши рентабельності. Вона збільшила в 2013 році кредитування до 80 мільйонів доларів, що на 7,5 мільйона більше, ніж у 2012 році. Валовий дохід кредитівки зріс до 12,5 мільйона доларів, тобто збільшився на 4 відсотка, а чиста вартість активів збільшилася на 10%, що є вражаючим у нинішній несприятливій для фінансових інституцій часи.

Голова Ради директорів кредитівки Степан Качурак та член Ради директорів Софія Шілдс вручають Почесну грамоту одному з патріархів кредитівки Валентині Поливку

та стабілізувало діяльність Національної кредитівки. І хоч вона ще не може виділяти на громадські потреби такі кошти, як це робить, наприклад, найбільша українська кредитівка світу, нью-йоркська «Самопоміч», але активно співпрацює з українською громадою, фінансово підтримуючи українські церкви, такі громадські організації, як СУМ, Пласт, УККА, ООЧСУ, ОЖ ОЧСУ, Союз українок та українську пресу. Щоправда, за минулий рік видатки на підтримку української преси змен-

шилися, але віриться, що в 2014 році кредитівка знову згадає, що без трьох китів (церкви, школи й друкованого слова), на яких тримається організоване українське громадське життя за кордонами України, громада приречена на загибель.

Честь і слава Національній Кредитовій Кооперативі за підтримку 10 тисячами доларів київського Майдану. Кредитівка завжди була не тільки зі своєю громадою в США, а й зі своїм народом на рідних теренах. Не

зрадила вона своєї позиції і в нинішній доленосний для України час. Як тільки вийшли на Майдан перші протестуючі, Національна кредитівка була з ними не тільки серцем і душею, а й глибиною своїх сейфів, усвідомлюючи, що українцям та українкам, які вийшли на Майдан проти зухвалої диктатури, мало моральної допомоги, їм потрібна допомога й матеріальна. Отож, в тому, що Майдан вистояв і переміг, є заслуга й нью-йоркської Національної кредитівки.

Нинішні збори запам'ятаються насамперед тим, що на них працівники кредитівки, члени Ради директорів і численне членство проводжали на заслужений відпочинок Всеволода Саленка й Валентина Поливку – двох своїх патріархів, які стояли біля витоків створення цієї кредитівки і багато років поспіль

лодijними установами стоїть копітка, щоденна праця наших попередників, тих, хто приїхав на землю Вашингтона до нас. Вони не шкодували ані своїх тяжко зароблених грошей, ані свого часу задля розбудови маленької України тут, в Америці. І одними з таких будівничих були Всеволод Саленко й Валентин Поливко. Багато десятиріч поспіль цегла за цеглою вони розбудовували Національну кредитівку, аби тепер передати її нам, новому поколінню українців, які приїхали жити на американську землю. Низький уклін їм за це і велика подяка!

Від імені Централі українських кредитівок Америки (ЦУКА) заступник голови її правління Володимир Козицький вручив Почесні грамоти Всеволодові Саленку та Валентині Поливку за довголітню самовіддану працю на ниві розбудови українського кооперативного руху в Америці. Такі ж грамоти від імені кредитівки вручили своїм наставникам і вчителям голова Ради директорів кредитівки Степан Качурак та член Ради директорів Софія Шілдс. Тривалими оплесками провели збори на заслужений відпочинок двох патріархів, які передали естафету новому поколінню українців Америки, бажаючи В.Саленку й В.Поливку міцного здоров'я, наснаги й ще багато років плідного й щасливого життя.

Зі словами подяки до кредитівки звернувся митрополит Української Православної Церкви в США Преосвященний Антоній, генеральний консул України в Нью-Йорку І.Сибіга, представники українських громадських організацій, засобів масової інформації.

Замість В.Саленка та В. Поливка збори обрали до Ради директорів нових членів – Артура Григоровича та Ярослава Кошелевського. Христофора Торгана, у якого закінчився термін членства в Раді директорів, було переобрано на нову каденцію.

Валентин Лабунський
Фото Наталки Качурак

УКРАЇНСЬКА ДРАМАТИЧНА СТУДІЯ
НАРОДНОГО АРТИСТА УКРАЇНИ
ІВАНА БЕРНАЦЬКОГО В НЬЮ-ІОРКУ

ПРЕДСТАВЛЯЄ:
**ПОКАЗ МОД
FASHION SHOW**

**ПОКАЗ СТАРОВИННИХ
УКРАЇНСЬКИХ СТРОЇВ
З ПРИВАТНОЇ КОЛЕКЦІЇ
ІВАНА БЕРНАЦЬКОГО**

Неділя, 4 травня 2014 р.
о 3-й годині по полудні
у залі Українського
Народного Дому
за адресою:
140 Second Avenue,
New York, NY 10003
Вступ – \$ 35.00

Квитки за телефоном:

1(646) 670-1425 – Галина Рідка
(з 9-ї до 4-ї години по полудні,
7 днів на тиждень)

Офіційні спонсори:

Українська Федеральна
Кредитова Кооператива
«Самопоміч» в Нью-Йорку,
Український Народний Дім

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Парафія Святого Пантелеймона Цілителя
Української Православної Церкви в США
запрошує всіх прихожан і гостей
на святкові Богослужіння

за адресою:
Церква Трьох Святих
1724 Avenue P, Brooklyn, NY 11229
Тел: (718) 339-0280

РОЗПОРЯДОК ВЕЛИКОДНІХ БОГОСЛУЖЕНЬ 2014 Р.Б.

13-го квітня – Вербна Неділя – «Вхід Господній в Єрусалим»
12:30 по полудні – Архиєреське Богослужіння за
участі митрополита Антонія та архієпископа Даниїла.
Єлеєпомазання. Освячення верби.

17-го квітня – Великий Четвер (відправа у нижньому залі)
12:30 по полудні – Божественна літургія Св. Василя
Великого.
7:00 вечора – 12 Євангелій. Чин Святих і Спасительних
Страстей Господа нашого Ісуса Христа.

18-го квітня – Страсна П'ятниця (відправа у нижньому залі)
11:00 ранку – Винос Плащівниці.
7:00 вечора – Обхід з Плащівницею по вулиці.

19-го квітня – Страсна Субота (відправа у нижньому залі)
11:00 ранку – 7:00 вечора – Освячення Пасок
(кожних півгодини)
9:00 вечора – Полуношниця Великої Суботи.
*12:00 вечора – Пасхальна Утрення. Великодня
Божественна Літургія та Освячення Пасок.

20-го Квітня – Світле Христове Воскресіння (Пасха)
*11:00 ранку – Спільна греко– українська літургія.

Щонеділі Божественні літургії
починаються о 12:30 по полудні.

Настоятель парафії о. Микола Філик,
Тел.(646)-763-2500

* Літургія однакова.
Можна відвідати будь-яку

EAST VILLAGE MEAT MARKET

J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours	Monday – Thursday	8:00 am – 6:00 pm
	Friday	8:00 am – 7:00 pm
	Saturday	8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

Страхування життя – чому я маю вибрати УНСоюз?

“ Страхування життя та анuitети УНСоюзу є
доступними за цінами і простими в розумінні.
Коли ви купуватимете продукти УНСоюзу, можете
бути впевненими, що вас обслужать ввічливі
професійні двомовні співробітники, які докладуть
усі зусилля, щоб ви досягли свої цілі. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

ВЕСНА: вся природа пробудилась! Не дрімайте! Якщо Ви платите оренду від \$1,200 і вище, то подумайте, чи не варто стати власником житла:

Наприклад, при купівлі кондомініуму або СО-ОР за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

**Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹**

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки на позички теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

HOME EQUITY LINE OF CREDIT (HELOC)

**ЛІНІЯ КРЕДИТУ
Під Заставу Будинку (HELOC)*
Без будь-якої оплати***

НЕМАЄ...

... Оплати за Аплікацію,
... Оплати за Оцінення Будинку,
... Державного Мита Штату Нью-Йорк,
... Оплати за Перевірку Документів (Тайтл).

NO... APPLICATION FEE, NY STATE TAX FEE, APPRAISAL FEE, TITLE FEE

Відвідайте <https://rufcu.mortgagewebcenter.com> для поточних процентних ставок і заповнення аплікації на HELOC онлайн. Для більшої інформації по кредитах під заставу будинку, будь ласка, відвідайте: www.consumerfinance.gov/learnmore

*УФКС покриває витрати для лінії кредиту під заставу будинку (HELOC) до \$ 1000. Якщо ви закриєте HELOC на протязі двох років з часу відкриття, ви повинні відшкодувати видатки та збори що стасуються за відкриття позики. Підлягає правилам кредитування. Страхування будинку є обов'язковим. УФКС має право припинити дію цієї пропозиції в будь-який час. Зверніться до нас для більш детальної інформації

For consumer information about home-secured loans please visit: www.consumerfinance.gov/learnmore. Visit any of our branches or call (877) 968-7828 to speak with a mortgage professional about the HELOC. Get a personalized quote with current interest rates by visiting: [HTTPS://rufcu.mortgagewebcenter.com](https://rufcu.mortgagewebcenter.com).

*UFCU covers the closing costs for a home equity line of credit (HELOC) for up to \$1000. If you close your HELOC account within the first 2 years you must reimburse actual costs and fees paid in connection with the account. Subject to credit granting terms and conditions. Property insurance is required. See UFCU for complete details. UFCU reserves the right to terminate this promotion at any time.

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY SACRAMENTO, CA SYRACUSE, NY BOSTON, MA PORTLAND, OR VANCOUVER, WA
OFFICES: 518-266-0791 916-721-1188 315-471-4074 781-493-6733 503-774-1444 360-597-2096

www.rufcu.org
877-968-7828

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

ЯК ГОЛОСУВАТИМЕ УКРАЇНСЬКА АМЕРИКА

ПРАВО ГОЛОСУ

25 ТРАВНЯ – ДОСТРОКОВІ ВИБОРИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ЗАКОРДОННІ ДІЛЬНИЦІ

На території Сполучених Штатів Америки діють 4 закордонні виборчі дільниці:

Виборча дільниця № 900089 при Посольстві України в Сполучених Штатах Америки: 3350 M Street, NW, Washington D.C. 20007

Охоплює такі американські штати: Алабама, Аляска, Арканзас, Вірджинія, Делавер, Джорджія, Західна Вірджинія, Кентакі, Луїзіана, Мериленд, Місісіпі, Міссурі, Огайо, Оклахома, Південна Кароліна, Північна Кароліна, Теннессі, Техас, Флорида й острівну державу Ангвіла і Барбуда

Виборча дільниця № 900090 при Генеральному консульстві України в Нью-Йорку: 240 East, 49th Street New York, NY 10017

Охоплює такі штати: Вермонт, Коннектикут, Масачусетс, Мейн, Нью-Гемпшир, Нью-Джерсі, Нью-Йорк, Пенсильванія, Род-Айленд

Виборча дільниця № 900091 при Генеральному консульстві України в Сан-Франциско: 530 Bush Street, Suite 402, San Francisco, California 94108

Охоплює штати: Айдаго, Аризона, Вайомінг, Вашингтон, Гаваї, Каліфорнія, Колорадо, Монтана, Невада, Нью-Мексико, Орегон, Юта

Виборча дільниця № 900092 при Генеральному консульстві України в Чикаго: 10 East Huron St., Chicago, IL 60611

Охоплює штати: Айова, Вісконсин, Іллінойс, Індіана, Канзас, Міннесота, Мічиган, Небраска, Південна Дакота, Північна Дакота.

ПОРЯДОК ФОРМУВАННЯ СПИСКУ ВИБОРЦІВ

Для кожної виборчої дільниці формується окремий список виборців на підставі даних Державного реєстру виборців. Перевірити інформацію про адресу своєї виборчої дільниці можна на веб-сторінці Державного реєстру виборців (www.drv.gov.ua) – сервіс «Особистий кабінет виборця».

Зміни до списку виборців (в т.ч. адресу виборчої дільниці) можна внести до 19 травня (за київським часом). З огляду на різницю в часі між Україною та США закликаємо громадян зареєструватися для голосування заздалегідь.

УВАГА! Законодавством не передбачається можливість включення у список виборців після 19 травня, у тому числі і в день голосування (25 травня).

Для включення до списку виборців на відповідній закордонній виборчій дільниці необхідно:

Варіант 1: Надіслати поштою або подати особисто документи для реєстрації на тимчасовий/постійний консульський облік в Посольстві (Вашингтон) або Генеральному консульстві України в Нью-Йорку, Сан-Франциско, Чикаго (в залежності від штату, на території якого виборець мешкає).

З порядком прийняття на облік можна ознайомитись на інтернет-сторінці: www.usa.mfa.gov.ua/ua/consular-affairs/services/consular-registration

Що робити громадянам України, які не бажають ставати на консульський облік або перебувають на території США нелегально?

Варіант 2: Подати до дільничної виборчої комісії з 23 квітня до 19 травня включно (за київським часом) відповідну заяву (особисто). До заяви додати копію дійсного закордонного паспорта та копію документа, який під-

тверджує місце проживання в межах закордонної виборчої дільниці (копія посвідчення водія, договору про оренду помешкання тощо).

Варіант 3: Завчасно подати до Посольства або відповідного Генконсульства (в залежності від штату, на території якого виборець мешкає) заяву (особисто) про зміну виборчої адреси. До заяви потрібно додати копію дійсного закордонного паспорта та копію документа, який підтверджує місце проживання особи в межах закордонної виборчої дільниці (копія посвідчення водія, договору про оренду житла тощо).

Увага! Заяви про зміну виборчої адреси слід подавати заздалегідь, з урахуванням часу, який необхідний для передачі оригіналу заяви до МЗС України.

У разі виникнення додаткових запитань, прохання звертатися в робочі дні з 9.00 до 18.00 год. за телефонами:

(202) 349-3379; (202) 349-2947

або на «гарячу лінію»:

(202) 765-4681 або

за електронною адресою:

elections2505@gmail.com

Посольство України у США

УЗЯТИ УЧАСТЬ У ВИБОРАХ – НАШ ГРОМАДЯНСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК

Звернення «Нової української хвилі» до співвітчизників-громадян України в США

Представники «Нової української хвилі» на мітингу протесту у Вашингтоні

Наші співвітчизники з Небесної сотні поклали своє життя за свободу для мільйонів українців. Наш внесок у майбутнє нашої держави, наших дітей і онуків не вимагає такої дорогої плати за вільну демократичну Україну. Свідомий вияв нашої громадянської позиції на виборах 25 травня – це лиш невелика жертва своїм часом.

Україна переживає надзвичайно складний період свого буття. Виклики, які стоять перед нею, вимагають консолідації всіх сил задля виходу з кризи, збереження миру та розвитку держави у її новому духовно і національно зрілому

образі. Цей новий образ України творимо ми, українці, незалежно від того, де ми мешкаємо й працюємо.

Своєю активною позицією українці Америки домоглися більш дієвої підтримки України урядом США та міжнародною

спільнотою у боротьбі з нашим північним сусідом, який ніколи не переставав зазіхати на нашу незалежність, і нарешті показав своє справжнє обличчя окупанта анексією Криму. Підтримка Майдану та українських збройних сил українцями в діаспорі – це теж немалий внесок у перемогу над нашим внутрішнім і зовнішнім ворогом.

Але наша боротьба за суверенну державу триває на багатьох фронтах. Один із них – це проведення демократичних прозорих виборів Прези-

дента України 25 травня цього року. Від результатів цих виборів залежатиме не тільки подальше здійснення реформ у всіх галузях економіки, освіти, права, оборони країни, а й утвердження України, як правової держави на міжнародній арені.

Для того, щоб взяти участь у виборах, необхідно заздалегідь подбати про дотримання усіх формальностей: насамперед стати на тимчасовий облік та бути внесеним у реєстр виборців до 2 травня. Так вимагає закон.

Закликаємо всіх громадян України якнайшвидше перевірити, чи є вони у списках виборців. Це можна зробити за телефоном у консульствах та посольстві України в США. У разі відсутності терміново стати на тимчасовий облік чи подати заяву на внесення до реєстру виборців.

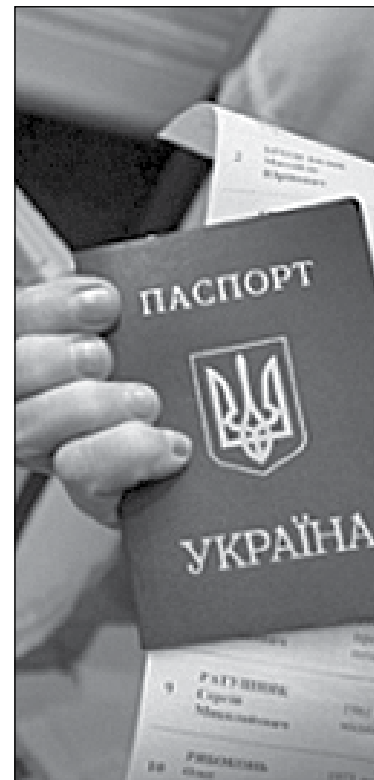
Детальнішу інформацію про Державний реєстр виборців можна отримати на офіційній інтернет-сторінці Державного реєстру виборців: www.drv.gov.ua

Координаційна рада Всеамериканського громадського об'єднання «Нова українська хвиля»

ВИБОРЦЯМ ФІЛАДЕЛЬФІЇ

Громадяни України, які мешкають у Філадельфії та околицях, мають можливість отримати кваліфіковану допомогу й документацію, необхідну для участі в голосуванні, безпосередньо в приміщенні Українського освітньо-культурного центру за адресою: 700 North Cedar Road, Jenkintown, PA 19046.

Звертатися до Ірини Мазур за тел: 215-364-1200

АМЕРИКА ЗБЛИЗЬКА

Тетяна МакКой,
незалежний журналіст,
позаштатний кореспондент
«Нової газети»

домінуючих видовищ на телебаченні – демонстрації м'язів Путіним у Криму та загадкової пропажі малайзійського літака рейсу 370. Як?!.. Як могло подібне трапитися в країні, де на кожному перехресті – церкви з їхньою проповіддю «любові до ближнього»? Де рятувальна служба спрацьовує від набору трьох цифр 9-1-1? Де, врешті-решт, існує волонтерство в так званих «сусідських дозорах» (Neighborhood Watch), яке повинно не спускати б свого пильного ока – не відеокамери! – також і з тих, хто вочевидь переживає далеко не кращі часи? Бідолашна жінка померла в своєму «джипі» (слідів насильницької смерті не виявлено, а ключ запалення на момент моторошного від-

Такою запам'ятається Пія Фарренкопф своїм однокласникам

ОДНА ГОЛОВЕШКА І В ПЕЧІ ГАСНЕ...

Гадаю, не одній мені пам'ятається пісня, популярна в Україні: «Ой, сусідко, сусідко-сусідко, позич мені решітку-решітку...» Напівжартівлива, бадьора, вона робила серйозну справу – стверджувала приязнь до тих, хто жив з нами по сусідству. Та що пісня!.. Скільки он приказок та прислів'їв понавидумував наш народ про сусідство, дружбу та все інше, що зближує людей у біді й радості. Моє улюблене прислів'я: «Добре, як сусіда близький, а перелаз – низький». Правда, в Америці, що милостиво дала нам притулок, звичних для нас парканів та перелазів не виявилось, а сусідство часто має інші виміри. До сусідки тут просто так не побіжиш ані за сіллю, ані за решетом. Не позичають сусіди один в одного грошей. Не просять кумувати. Не кличуть на «толоку». А в прислів'ях надійно оселилися «Джонси» – сусіди, від матеріального рівня яких бояться відстати: он у Джонсів автомобілів уже стільки, що в гараж не потовпляться... або: Джонсиха он розвела в дворі «оранжерею», а в нас – одні бур'яни... Бур'янами ж часто заростають сусідські стежки й мохом вкриваються «перелази».

Не так давно, на початку березня, заморожуюча душу сенсація рознеслася Америкою: у містечку Понтіак (штат Мічиган) випадково було виявлено на задньому сидінні авта в гаражі житлового будинку на Savanna Drive... самотуміфікований труп жінки давністю не менше шести років. Шок від почутого не одного, либонь, змусив відірватися від двох

Кітті Дженовезе, яка загинула 50 років тому на очах у своїх сусідів і друзів у нью-йоркському Квінсі

криття був у позиції off), і ніхто на вулиці за шість років навіть не помітив цього. Дивно і мо-

торошно. Навіть якщо сусіди й намагаються чимось пояснити репортерам непояснювану

ситуацію: мовляв, небіжчиця, 49-річна Пія Давида Фарренкопф, працюючи в одному з місцевих банків (за іншими джерелами – в індустрії програмного забезпечення), часто була у відрядженнях, отож не так і легко було простежити її місцеперебування. А комусь навіть пригадалося, що Пія збиралася якось їхати в Німеччину...

Так і хочеться присоромити й так червоних від сорому сусідів: «Commo-o-n, guys!» Відрядження не бувають терміном у шість років. Отож, якщо двір «вічної мандрівниці» буває не кошеною травною й бур'яном – доброму сусідові можна було б підсобити раз, другий і навіть десятий (що сусіди, між іншим, поперемінно і робили), але водинадцять, мабуть, таки варто було б забити на сполох. Щодо «поїздки» в Німеччину, її важко сплутати з «переїздом», оскільки це такі різні речі. Якщо «поїхала» з візитом, то мала б скоро повернутися, адже відпустити у банках не можуть набувати таких казкових цифр, як, скажімо, деякі вклади (хоча, за іншими джерелами, у вересні 2008 року жінка звільнилася з роботи). Якщо ж «переїхала», помінявши місце проживання, то виставлення будинку на продаж і згодом заселення його новими господарями навряд чи вислизнуло б з-під уваги оточуючих. Багато хто пам'ятає свою сусідку трохи загадковою особою, що час від часу вигулювала свою собачку в їхньому пристойному мікрорайоні Parkside Preserve. Масть собачки – біла – цвя-

хом засіла в декого в пам'яті, однак... ніхто не знає, чи мала жінка ближню й дальню рідню. Хтось, напружившись, «пригадав» сина, якого, однак, ніколи не існувало – якщо вірити рідні, що об'явилася згодом, після появи в медіа та інтернеті сенсаційної звістки про «мумію» в Мічигані.

Сумно... Багато що в нашому повсякденні робиться швидко і просто саме завдяки новітнім технологіям, але коли занадто покладатися на них – виходить ось так, як з цією жінкою: комунальні рахунки її платилися автоматично, банківська позика на житло – також, доки в березні 2013 року не був виціджений останній цент з її заощаджень в сумі \$54 000. Банк, який свого часу надав позику на купівлю житла, автоматично перевів домовласницю до категорії неплатоспроможних, навіть не спробувавши зустрітися з клієнткою віч-на-віч. Як не собачкам, так білкам – але не людям! – треба завдячувати, що її пам'ятають, а останки було виявлено хоч зараз, а не ще через шість років. Хтось із сусідів помітив занадто активний «трафік» білок на дірявій покрівлі і дав знати про це банку (будинок, слід здогадуватися, вже був промаркований табличкою «Foreclosure»). Найняті банком фахівці почали з огляду житла і наткнулися, звичайно, на моторошний сюрприз в гаражі. Поліція, що прибула на виклик, якихось ознак насильства чи опору в домі не виявила. Все вражало спокоєм, і тільки стіни, колись білі («У сусіда хата

біла?...»), почорніли від плісняви. Морок невідомості (що саме сталося з господинею, чому це залишалося так довго непоміченим громадою, куди поділися її домашні тварини – кіт з собакою) завис у повітрі. Та й ідентифікувати останки ще належало б, що у великій мірі залежить від свідчень дантиста небіжчиці. Любила вона у вільний час посидіти за кросвордами, але залишила після себе добрячу головоломку!

Подумати тільки: від 2008 року реєстрація номерного знаку «джипу» не поновлювалася, однак... нікого в місцевому транспортному департаменті це не турбувало. На січень 2009 року було признано судово слухання порушення покійницею водійської етики – керування автомобілем без страхування, але... Пія Фарренкопф до суду не з'явилася, а чому – нікого це всерйоз не зацікавило. Кредитори (IRS та фінансова корпорація Capital One) полювали за нею і, схоже, не вполювали. Приходили на PO Box листи від вітчима з Джорджії (після того, як померла мати Пії), їх тримали на пошті до певного терміну й повертали адресанту, піддаючись апатії напівавтоматичної й нудної роботи.

Виправдання сестри, яка роками «ніяк не могла додзвонитися» з Бостону, та інших родичів звучать так же простакувато, як і спроби сусідів обілити власну пасивність.

Надворі 2014-й, а не 1964-й, панове! Це в Нью-Йорку на очах у 38-ми мовчазних споглядальників, як заявляла тоді (27 березня 1964 р.) авторитетно New York Times, можна було кількома прийомками вбивати та гвалтувати 28-річну Кітті Дженовезе... А ми ж забезпечені сьогодні телефонною системою рапортування надзвичайних ситуацій, відомою як «911». Ми маємо «сусідські дозори», яких у 1964-му не було ані на вулицях Нью-Йорка, ані навіть у умах батьків міста-гіганта. Існує навіть державна програма, яка захищає свідків від можливої помсти на розслідувальній стадії правосуддя (witness protection program).

Кітті Дженовезе судилося стати тією рідкісною жертвою, яку пам'ятають більше, ніж самого вбивцю, Вінстона Мойслі. Може, тому, що вона гинула під ударами мисливського ножа довго – аж цілих 30-40 хвилин? Чи тому, що гинула на очах у людей – сусідів, перехожих і навіть друзів, які якимось враз перетворилися на однорідну сіру масу споглядальників? Іх, як переконає Кевін Кук – автор останнього дослідження феномену вбивства Кітті Дженовезе, було не 38, а жалюгідна жменька – переляканих, ситих власним благополуччям і не бажаючих встрявати у все, що творилося за стінами власного дому. Однак картина знущання над бідною дівчиною

була настільки жакливою, що хтось із споглядальників таки не витримав і крикнув: «Облиш дівчину!» Бідолашна, стікаючи кров'ю, доповзла до рогу, де мало бути помешкання її приятеля Карла Росса. Та тут злочинець повернувся і атакував знову. П'яний приятель перелякано зачинив двері, не встигнувши їх відчинити.

саме той рідкісний випадок у журналістиці, коли помилки народжують і справді назрілі ініціативи. В Нью-Йорку і згодом в інших містах взялися реформувати недосконалу систему охорони правопорядку, що, врешті-решт, привело до всім нам знайомої 911-служби. У Квінсі чоловіки добровільно об'єдналися у вуличні дружини

рез плече. Добре треновані чоловіки тепер сім разів подумують, перш ніж відрізати – офіційно стати дозорцем у своєму мікрорайоні...

Щось не спрацьовує у відлагодженому, здавалося б, ланцюжку американської бюрократичної системи. У Мічигані мешканка престижного мікрорайону в містечку Пон-

сусідський «кордон», а потім ще й без проблем завантажує на Фейсбук свій фотопортрет з «трофеєм», присмачивши знімок вбивчим «коментом»: мовляв, собак, які забрели в мій двір, я вбиваю! Світлина розлетілася в глобальній мережі миттю, оскільки цуценята, яких убивають тільки за те, що не були оснащені електронним нашийником, та «загнані коні, яких убивають, чи не так?» – це не одне й те ж. Негативна реакція вилилася в онлайн-відозву про покарання свавілля над домашньою твариною, під якою вже підписалося близько 17 000 осіб.

Схоже, мерилендські детективи матимуть нагоду пильніше зайнятися особою собаконенависника, на рахунок якого вже чимало дрібних правопорушень. Та й взагалі проблемою жорстокості по відношенню до тварин та їхніх господарів. Ось і в Аннаполісі (також штат Мериленд) з місяць тому розлючена сусідка полоснула ножом іншу сусідку, собака якої, як їй здалося, залишив у її дворі далеко не золотий зливочок. А от чи знайдуться детективи, які взялися б розслідувати містерію ще одного злочину – вбивства американського добросусідства? І якою «живою водою» нам його відродити? Усім ніколи. Усім болить власне – не сусідське. Усім тривожно: не наваритися б на «вовка в овечій шкурі» – викрадача дітей на вулиці, сексуального домagalьника – на роботі, посягальника на твою ідентичність – в інтернеті. Отак, за тією тривогою й не помітили, як поховали такі поняття, як добросусідство, довіра, третє плече, а заодно й безневинний комплімент. Радіємо, що ми більше не бранці генетики: viagra, lazik, botox та інші технології успішно відтворюють функції тіла. Операції в шпиталях – і ті часто виконуються хірургами-роботами. Декому й терновий вінець «бранця сумління» вже муляє. Хіба немає серед нас «віруючих», які, віднісши в неділю чергову порцію консервних банок для pantry в своїй церкві, зіхають з полегшенням: mission accomplished! Хоча в Господньої заповіді «возлюби ближнього свого» дуже багата палітра любові – милосердя, толерантність, співчуття, повага до старості, здорова цікавість, почуття побратимства і все інше, що робить нас саме людьми, а не просто «користувачами технологій», «співробітниками», «попутниками», «мешканцями по сусідству»... А в будь-якої нації з тих, якими заселена Америка, знайдеться перлина народної мудрості, ідентична нашій українській: одна головошка в печі гасне, а дві в полі горять.

**Спеціально
для «Нової газети»
м. Беллвіл
(штат Іллінойс)**

Картина американського художника Джона Вейза «The Mascot». Американці надзвичайно люблять собак, але не всі

Гадаєте, він подзвонив до поліції? Ні. Зробив це 14-річний хлопчик Майкл Гофман, який прокинувся пізньої ночі від розпачливих криків за вікном, прилип до віконного скла, намагаючись роздивитися, що там твориться, і мерщій став будити батька... Злочинця впіймали, а от життя його жертві врятувати не вдалося. Рівно через десять років на цьому самому місці в нью-йоркському Квінсі те саме станеться з іншою дівчиною... А Майкл Гофман, підрісши, піде служити в поліцейський департамент Нью-Йорку.

Міфічне число байдужих споглядальників – 38 – насправді відображало число опитаних поліцією – хтось чув крики, хтось бачив припарковане підозріле авто, ще хтось «навів» на Марієн Зельонко, у якої з Кітті був «роман»... Словом, звичайний набір поліцейських рапортів у справі вбивства був помилково інтерпретований репортером з New York Times: 38 «опитаних» стали «свідками». Але це був

– саме вони стали прообразом сьогодинішнього громадського формування Neighborhood Watch.

Однак, як переконає випадок у Понтіаку, сусідські дозори подекуди існують в США формально або ж сфокусовані на виявленні «злочинних елементів». А в кого там із сусідів хронічно заростає бур'яном двір та хто погрожує «вбити собаку, якщо він ще ра-а-з...» – це часто вислизає з-під уваги. Більше того, на лаву підсудних потрапляють самі дозорці, як ось і помилково звинувачений у вбивстві Джордж Зіммерман з міста Сенфорд (Флорида) – на підставі подій, що трагічно розгорнулися суботнього вечора 26 лютого 2012 року під час чергового патрулювання в міських околицях. Расове підґрунтя, підігріті не без допомоги медійних засобів емоції та анонімна всездозволність інтернету зробили свою справу: дозорець, хоч і виправданий був судом минулого літа, житиме тепер, як побоюються його рідні, озираючись че-

тіак зникає з-під радару не тільки сусідів, а й міського чиновництва на цілих шість років... А в напівдикій місцевості долини Шенандоа у Вірджинії місцевому шерифу вдається звести до нуля обкрадання поштових скриньок просто й мудро – на відстані згуртувавши людей з допомогою е-пошти. Страхова компанія State Farm удостоює вчителів відзнаки – Good Neighbor Award – за позитивний вплив на життя міської чи сільської спільноти. А в Нью Джерзі нікому було – ані вчителям, ані друзям, ані сусідам – зупинити неповнолітню дівчину від необдуманого кроку – стягування з батьків грошей на коледж... через суд. У 1996 році Президент Білл Клінтон вдячно приймає від Cellular Telecommunications Industry пожертву на користь Neighborhood Watch – 50 000 телефонів з безплатним користуванням. А сьогодні, у добу соціальних мереж, один комп'ютерний грамотій зі штату Мериленд вбиває цуценя, яке посміло без візи перетнути

ПАМ'ЯТЬ

У неділю, 30 березня, в Українському культурному центрі митрополії Української православної церкви США, що в Бавнд Бруку (штат Нью-Джерзі), відбулася панахида за Небесною сотнею, яку спільно відправили ієрархи та духовенство Української православної та Української католицької церков у США.

Того недільного дощового вечора помолитися за душі невинно убієнних прибули понад чотириста осіб. Попереду жалобної процесії йшли зі свічками в руках учні школи українознавства при митрополічному центрі Української православної церкви в Бавнд Бруку, за ними – ієрархи церков: глава УПЦ в США митрополит Антоній, голова Консисторії УПЦ США архієпископ Данило, голова Філадельфійської єпархії Української католицької церкви в США митрополит Стефан Сорока, голова Стемфордської єпархії архієпископ Павло Хомницький, за ними – духовенство обох церков, парафіяни, численна українська громада з Нью-Джерзі, Нью-Йорку, Пенсильванії та Коннектикуту, представники дипломатичного корпусу України.

«Кожного ранку за ці останні сорок днів я прокидаюся й запитую самого себе: Як це могло статися в Україні? Як це могло статися в державі, яка є незалежною більш як 20 років? – такими риторичними запитаннями розпочав свою промову глава Української православної церкви в США митрополит Антоній. – Ніхто з них не хотів помирати. Ніхто з них не думав, що їхні смерті стануть каталізатором радикальної зміни в житті держави з корумпованим режимом і президентов, який втік до сусідньої, як з'ясувалося, ворожій Україні держави, боячись за своє життя. Їхні смерті були

останньою краплею в чаші терпіння, останнім аспектом, який змінив життя держави моментально... Що є важливим, коли ми згадуємо полеглих героїв, які дивляться на нас з цих портретів? Що є найважливішим, коли ми вчитуємося в їхні біографії – короткі, як і саме їхнє життя? Найважливіше є усвідомлення, що герої не вмирають. Вони живуть і житимуть у колективній пам'яті нації й допомагатимуть іншим продовжувати їхню справу, стояти, як і вони, до самого кінця за правду, за волю, за Україну...»

«Сьогодні ми молимося, щоб народ України мав такі самі свободи й можливості, як і всі вільні люди планети. Наші серця сповнені вдячності тим, хто завдяки своєму сміливому духу

Спільну Службу Божу за Небесну сотню відправили митрополит УПЦ США Антоній, владика УПЦ США Данило, митрополит УКЦ Стефан Сорока, владика УКЦ Павло Хомницький разом з 30 іншими священиками обох церков

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ: СОРОКОВИНИ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

Свічки пам'яті

віддав життя заради свободи України. Ми молимося за тих, хто загинув на Майдані в Києві. Ми молимося за їхні душі, за прощення їхніх гріхів... Вічна їм пам'ять!» – сказав, звертаючись до жалобної громади, митрополит Української католицької церкви Стефан Сорока.

Службу Божу супроводжував хор церкви святого Андрія Первозванного на чолі з регентом Михайлом Андреем. Чоловічий гурт «Domine» з Івано Франківська (о.Юрій Мулярчук, Віталій Мулярчук, Ярослав Белей, Руслан Рольний, Ярослав Ткачук, Василь

Сморжанюк) заспівали три духовні гімни в пам'ять про полеглих героїв. Коротку програму присвятили Небесній сотні й учні українознавства Святого Андрія під керівництвом Галини Марини. Вела програму Наталія Гончаренко.

Присутні мали нагоду знову й знову пережити ті страхітливі лютневі дні та ночі на київському Майдані, що постали перед ними з відеоекрану, а також відчувати глибину болю й силу віри, з якими владика Данило, голова Консисторії УПЦ в США, відвідував київський Майдан, шпиталі Тернопільської області, родини полеглих героїв Небесної сотні. Упродовж усього перегляду владика Данило й Наталія Гончаренко читали вірші, присвячені героям Небесної сотні, серед яких були й такі рядки:

Мамо, знаєш, як хочеться жити,
Вірив, що боремось не даремно,
Не хотілося бути убитим,
Бездиханням упасти на землю...
Що покинув тебе, пробач, немко,
Така в мене життєва дорога,
Помолися за мене, рідненька,
Бо тепер я в сотні у Бога...

Прес-служба
УПЦ в США
Фото

Володимира Суканця

Минулої неділі панахиду-реквієм до сороковин героїчної загибелі оборонців Майдану відправили і в Українській православної церкви Святої Трійці, що на Брум-стріт у Нью-Йорку.

До десятків кілограмів гуманітарної допомоги й тисяч доларів, зібраних християнською громадою цього храму, додалися щирі молитви й благословення священиків знаходити в собі сили жити з вірою й надією далі. Службу Божу разом з митрополитом УПЦ США Антонієм, який спеціально прибув до Нью-Йорка, відправили настоятель храму отець Тодор Мазур та отець Олександр Юкляєвських.

У пам'ять про героїв Небесної сотні, душі яких вознеслися

Сороковини пам'яті героїв Небесної сотні в Українській православній церкві Святої Трійці в Нью-Йорку

сорок днів тому на небо, парафіянка церкви Оля Гречко приготувала 103 поминальні хлібини з іменем кожного за-

гиблого на Майдані. Церковна громада роздала їх усім, хто прийшов того дня, щоб разом помолитися за найкращих

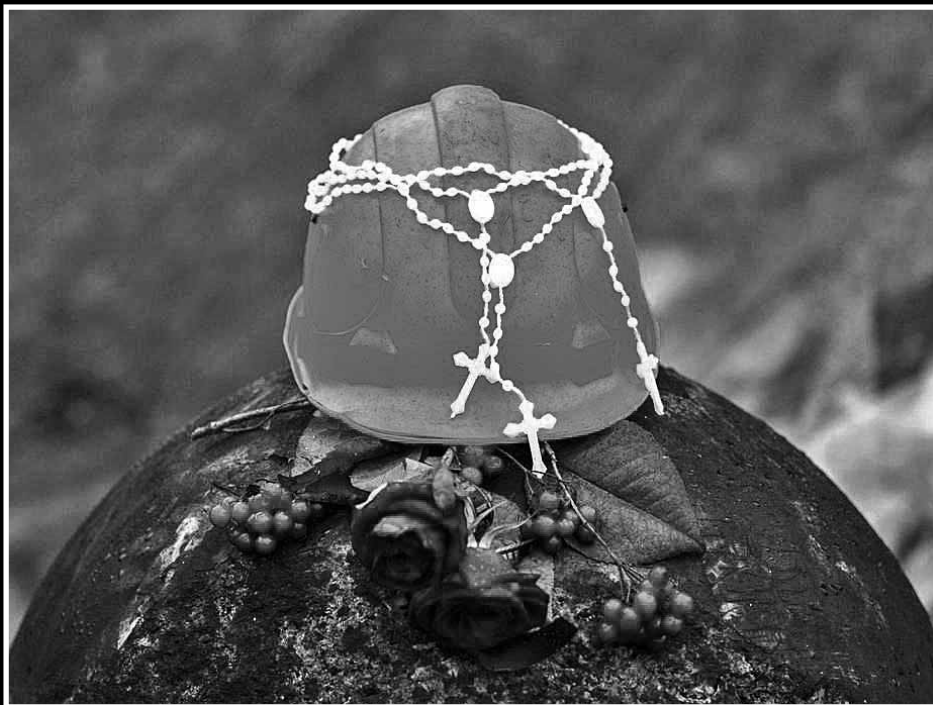
синів і доньок нашої України. Молоді віряни церкви – Оленка Дорожинська, Ігор Гебура, Оксана Данченко приготували стенд

пам'яті героїв Небесної сотні, на якому з великою любов'ю й душевним теплом було відведено місце кожному, хто віддав своє життя в ім'я кращого життя в Україні. Перед поминальним обідом віряни переглянули відеофільм про захисників Майдану, а церковний хор під керівництвом Станіслава Косіва на завершення виконав пісню «Пливе кача», під яку ховали багатьох героїв Майдану й яка стала для мільйонів українців і неукраїнців по всьому світу жалобним гімном і реквіємом пам'яті за невинно убієнними героями.

Панахида пам'яті відбулася минулих суботи-неділі в усіх українських церквах США та світу.

Вл. інф.
Фото Міхая Ходенюка

103 ХЛІБИНИ

Дзеркало

РЕКВІЄМ

*О, Господи! Ти янгола пошли,
Хай гіркою сльозиною покаже,
Де безневинні сплять в сирій землі,
Хай мирт сузір'я на горбочки ляже.
І на узбіччях стоптаних доріг,
Калина їм засвітиться, як згадка,
І вічну пам'ять для убитих тих,
Ти сотвори у пам'яті нащадків.*
Юрій Буряківець

ВІД СЯНУ - ДО ДОНУ

Урозда російської інтервенції на український Крим губернатор Воронізької області отримав електронною поштою лист-ультиматум, в якому група

лася юрисдикція українського уряду. Ці ідеї були лейтмотивом підсумкових документів, що затверджували численні «національні» й «селянські» з'їзди Острогожчини та Валуйщини. Так, з'їзд Валуйського повіту виніс резолюцію, в якій зазначив «змагання Валуйщини до з'єднання з іншими українськими землями» та вимагав «знесення кордону між Харківщиною та українськими повітами Вороніжчини», закликаючи українську владу в Києві «не визнавати його, а тепер же реалізувати об'єднання українських земель».

Рішення українських з'їздів Вороніжчини знайшли широкий відгук і підтримку в українській пресі, у постановках численних громадських і державних орга-

було частиною Української держави. Визнавши своєю постановою від 1 листопада 1917 року, що влада українського уряду поширюється також на українські райони Вороніжчини й Курщини, вже 7 листопада у III Універсалі під тиском північного сусіда Центральна Рада про ці землі «забула». У 1918 році гетьман Павло Скоропадський включив східну Слобожанщину до складу Харківської губернії Української держави. І хоча пізніше вже об'єднаний з'їзд Острогозького, Валуйського і Богучарського повітів вкотре просив Центральну Раду якнайшвидше приєднати їх до УНР та «призначити на місця українську владу», історичний момент було втрачено – до влади прийшли більшови-

Товариство української культури «Перевесло»

ПОДОННЯ • ВОРОНІЗЬКЕ ПЕРЕВЕСЛО

під назвою «Священне братство «Чорний хрест» вимагало приєднати Воронізьку область до України. Губернатор, звісно, перелякався й оголосив на весь світ, що це «брід» і «терористам» не вдасться зруйнувати цілісність Російського «государства».

Насправді ж не такий вже це і «брід», якщо озирнутися на історію. Якщо запитати пересічного українця, що йому відомо про Слобідську Україну, не кожен відповість, що йдеться про територію сучасних Сумської, Харківської та Луганської областей. Ще менше розкаже про Східну Слобожанщину або Подоння – споконвічні етнічні українські землі, розташовані нині в межах частково Курської, Білгородської та, переважно, Воронізької областей Російської Федерації.

Перші масові поселення українців на Вороніжчині виникли ще за часів гетьманування Богдана Хмельницького. Пізніше козацький полковий устрій було скасовано царатом, а українські землі відірвано від основного етнічного масиву. Незважаючи на це, українці Подоння (так традиційно називалися ці території) не полишали надії об'єднатися з рештою своїх одноплемінників. Ще в середині 20-х років минулого століття в чотирьох основних українських повітах Воронізької губернії (Острогозькому, Розсошанському, Валуйському та Богучарському) мешкало від 51 до 90% українців. Отже, не дивно, що в 1917 році на Вороніжчині українська культурно-просвітницька й кооперативна діяльність переросла на масовий політичний рух. Його основними гаслами стали підтримка самостійницьких дій Центральної Ради та приєднання Подоння до територій, на які поширюва-

Наша довідка: Подоння (земля за Доном) – споконвічна українська земля Східної Слобожанщини, що охоплює майже третину адміністративної мапи сучасної Воронізької області Російської Федерації. Названа так Центральною Радою в листопаді 1917 року. На півдні межує з Україною. Адміністративний центр – місто Воронеж.

У 1918 році гетьман України Павло Скоропадський включив Східну Слобожанщину до складу Харківської губернії незалежної Української держави. Після встановлення Директорії цю територію деякий час контролювала УНР, у 1923-1924 – ті роки, після перегляду кордонів вона остаточно відійшла до РСФСР.

Згідно з царським переписом населення, на Вороніжчині мешкало 1,1 млн. «малоросів», за останнім переписом СРСР – українцями визнали себе 250 тисяч осіб, а за російським переписом 2002 року – лише 75 тисяч.

Найстаріша сучасна українська організація Подоння – Товариство української культури «Перевесло», яке виникло в 1990-му році. В середині жовтня в місті Розсоші відбувається щорічний фестиваль української слобожанської культури.

Знамениті особистості, народжені на Подонні: Євген Плужник – відомий мовознавець, поет і драматург, Микола Костомаров – відомий історик і громадський діяч, Павло Тушкан – член Української Центральної Ради, Юліан Вовк – український вчений-правознавець та ін.

Марш вишиванок у Воронежі, 25 травня 2013 р.

нізації. В українській столиці не могли цього не помітити. Щоправда, як це не комічно й гірко водночас, реакція київської влади 1917 року була надзвичайно схожою на політику щодо східних українських територій нинішніх засідателів на печерських пагорбах.

Старожили часто вказують, що Подоння хай і недовго, але

ки. УРСР не змогла поширити свою юрисдикцію на ці землі й після перегляду кордонів у 1923-1924 роках вони остаточно відійшли до РСФСР.

Як не парадоксально, але перше десятиліття панування комуністів разом з усіма рудиментами тоталітарного режиму принесло українцям Вороніжчини й дивовижні до-

сягнення, які називалися тоді «коренізацією». У краї існували українські заклади культури та освіти (в тому числі й вища школа: українські відділи при сільськогосподарському та педагогічному інститутах), на вулицях висіли україномовні оголошення та вивіски, виходила україномовна преса. У 1924-1925-х роках у чотирьох

повітах відкрили 32 українські школи. А в 1926-му на Вороніжчині працювало 90 українських шкіл. Здавалося, українці землі, яка подарувала нашій культурі Миколу Костомарова та Євгена Плужника, одержали можливість принаймні на повноцінний культурний розвиток. Але ілюзії швидко розвіялись, мов вранішній туман. Настали роки посиленої русифікації і сталінського політичного терору...

Незважаючи на всі зусилля радянської (а тепер і російської) влади, статистики ще фіксують корінних українців у Богучарському, Валуйському, Кантемирівському, Ольховацькому, Острогозькому, Ровеньківському та Розсошанському районах Воронізької і Білгородської областей (до останньої в 1954 році відійшла частина етнічних українських земель Вороніжчини). Щоправда, в жодному з цих районів офіційно чисельність українців вже не перевищує 50, а в багатьох і 5 відсотків.

Чередники, Нижньодівця, Дяченкове, Монастирщина, Пилипенки, Мірошники, Твердохлібівці, Криничі, Підколоднівці, Журавка, Полтавка... На адміністративній мапі Вороніжчини села з такими рідними нам назвами зустрічаються доволі часто. Років двадцять тому, коли стало популярним і навіть модним шукати своє коріння, докопатися до першовитоків пробували й мешканці Вороніжчини. Є цілі дослідження на цю тему.

Пригадується, як про свою подорож на Східну Слобожанщину розповідав нам Дмитро Павличко, тодішній голова Української Всесвітньої Координаційної Ради, який опікувався українцями, розсіяними по світах, з особливою любов'ю.

Храм Спаса Преображення Господнього, побудований в Острогозьку на Вороніжчині Острогозьким козацьким полком у XVII ст.

Молодиця з села Красногородка на Вороніжчині

Знамениті уродженці українського Подоння: Микола Костомаров та Євген Плужник

Воронізькі українці – проти російської агресії в Криму

Так от, є на Вороніжчині село Полтавка. Не важко здогадатися, що його заснували переселенці з Полтавщини в середині XVIII століття. Місцеві історики завжди дивувалися: «Таких більше немає в наших краях – два храми на одне село!»

Один з його вихідців, наших сучасників, пробуючи докопатися до свого коріння, провів ціле розслідування. А розпочалося все з уроку російської літератури, на якому вивчали «Вечори на хуторі поблизу Диканьки» Миколи Гоголя. «У мене було таке враження, що це описано наше село Полтавку, – признається він. – З роками, будучи вже студентом університету, я купив книгу оповідань Гоголя зі словником традиційних українських слів, де він пояснював їхнє значення. В тому словнику я вперше побачив слова, які постійно вживали мої батьки: свитка, книш, комора, сирівець, сокира, скриня... І я тоді зрозумів, звідки взяли на цій російській землі мої предки й захотів поїхати на свою історичну батьківщину, на справжню українську Полтавщину...»

Український період історії Вороніжчини, зрозуміло, далеко позаду. Бо ж сучасний Вороніж – це наскрізь русифіковане місто, українці тут – національна меншина, одна з 95 народів і народностей, що населяють безмежні російські простори. Сучасні нечисленні українські інтелектуали та українофіли живуть спогадами про українське минуле Вороніжчини. Наприклад, Петро Чалий, член Союзу письменників Росії, належить до числа найактивніших тутешніх українських діячів. Він ініціював публікацію творів закатованого на Соловках Євгена Плужника – українського мовознавця, поета, драматурга, вихідця з Воронізької області. Його донька – історик Тетяна Чала досліджує життя та творчість Миколи Костомарова, який народився на території Острогозького полку українського слобідського козацтва в селі Юрасівці. Його мати – українка-кріпачка, батько – росіянин-поміщик. Між іншим, сам Костомаров пише, що один з його предків був сподвижником Богдана Хмельницького, а коли втратив свій волинський маєток, перейшов у підданство московського царя. Оселили його, разом з іншими волиняками, на прикордонній Білгородській лінії, яка згодом перетворилася на Острогозький слобідський полк. Юрасівка з дитинства зародила в Миколі Костомарові інтерес до української народності – мати співала українські колискові, і рідну мову він всотував з малечих літ. З іншого боку, був батько, який розмовляв винятково російською. У Харківському університеті він знову відчув українську атмосферу й вона спонукала його написати «Історію Острогозького слобідського полку», яка, на жаль, вважається втраченою.

Про свій родовід і самоусвідомлення історик Тетяна Чала розповідає так: «Моя мама – етнічна українка з козацько-старшинським прізвищем Нечай. По татові я простежила родовід до п'ятого коліна – всі тутешні, тобто воронізькі українці. Мене ж виховала бабуся, яка потрапила під українізацію й встигла повчитися в українській школі, тому й мене виховувала на «Кобзарі» Шевченка: «Кохайтесь, чорнобриві, та не з москалями...» У нас, на півдні Вороніжчини, села діляться на «хохляцькі» й «москальські». Причому вживаються ці слова без образ. Розмовляють відповідно. У Розсоші, на вулиці – всі російською, офіційною, так би мовити, мовою. А от у сім'ях дуже часто – українською. Але вже сучасні мами, мої ровесниці, принципово з дітьми розмовляють російською, щоб їм легше було в школі.

Чесно кажучи, мені також важко себе якось ідентифікувати. Мабуть, оскільки я живу в Росії, то мала б бути росіяною. Коли я народилася, понесли татів паспорт, і в свідоцтво про народження записали «русская». Коли сестра народилася, був мамин паспорт, і записали «українка». І от у сім'ї мама з сестрою – українки, а ми з татом – росіяни. Правда, зараз уже з паспортів графу «національність» прибрали, і ми всі стали росіянами...»

На південь від Вороніжа лежить Острогозьк – місто, що тривалий час вважалося центром Східної Слобожанщини. У 1652 році його заснували як військову фортецю (острог) реєстрові козаки Чернігівського й Ніжинського полків на чолі з полковником Іваном Дзиковським. Дві тисячі козаків разом з родинами та майном шукали тут кращої долі після поразки під Берестечком і стали першими поселенцями. Острогозькому полку, як і сусіднім – Сумському, Охтирському, Харківському та Ізюмському, цар дав самоврядування, тож Слобожанщина не підпорядковувалася Гетьманщині. Козацькі вольності скасувала у 1765 році Катерина II, а Острогозький козацький полк перетворився на гусарський.

Цікаво, що й досі в місті один з районів називається «Майдан». Про те, що тут відбувалися козацькі ради, нагадує лише церква середини XVII століття, побудована в стилі козацького барокко, а ще – пам'ятний знак про зустріч у цьому місці у 1696 році гетьмана Івана Мазепи та царя Петра I, який дякував козакам за хоробрість під час Азовського походу.

Про Розсош – найбільше місто Східної Слобожанщини – Олександр Довженко у 1942 році писав: «У Розсоші частіше почуєш українську мову, ніж у Києві». Слово «розсош» також українське й означає заплаву луку, що просохла після весняної повені. До речі, майже всі райцентри українського

Подоння виникли на берегах притоку Дону, звідси й назва краю. Місто Розсош (67 тисяч осіб населення) відоме своїм щорічним фестивалем Слобідської української культури, який започаткували редактор місцевої газети та місцевий бізнесмен українського походження. Представники української громади Розсоші стверджують, що під час останнього перепису населення, на півдні області більшість українців не соромилися вказувати свою національність, на відміну від жителів Вороніжа, бо почувалися на рідній землі.

Сьогодні у Воронежі є готель «Україна», інтер'єр якого оформлено в синьо-жовтих тонах, мережа ресторанів «Українська кухня» з портретом Тараса Шевченка при вході, дитячий майданчик «В гостях у Ярославні» з фрагментами українських народних казок. У декількох загальноосвітніх школах розпочато факультативне викладання української мови, організовано дитячий хор української пісні. У Воронежі в 1990 році було створено товариство української культури «Перевесло», яке очолив професор катедри експериментальної фізики Воронізького державного університету Микола Бірюк.

«Перевесло» доволі активне. В травні минулого року товариство організувало на головному майдані обласного центру «Марш вишиванок», а напередодні Різдва року нинішнього на обласному теледіяканалі – український Свят-вечір. Два тижні тому, в розпалі путінської агресії проти українського Криму, дев'ятеро його учасників наважилися вийти з гаслами «Вибач нас, Україно!» й не побоялися стати перед отруєним шовінізмом та облудною путінською пропагандою кількатисячним натовпом «граждан» Росії, які вийшли осудити українських «терористів-бендерівців-бандитов-фашистів»... Правда, їх відразу ж пов'язала поліція й ФСБ та повели з'ясовувати, «за что это Росія должна просить извинения в этой Украине»...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

Життя без подорожей неймовірно нудне й нецікаве. Але вирушати в дорогу навмання не варто - побутові й дорожні проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку. Краще зверніться по допомогу до туристичної агенції New Tours, яка полагоди́ть всі проблеми і зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.

**Телефон для довідок:
(718) 934-7644
або зайти на сайт:
www.newtours.us**

У ГРОМАДІ

23-26 травня в містечку Террітаун (штат Нью-Йорк) відбудеться XXX Конвенція Союзу українок Америки (СУА)

Уті травневі дні, коли США традиційно святкуватимуть День пам'яті, численні американські українські дороги сходяться в містечку Террітаун, що в штаті Нью-Йорк. Тут у готелі «Вестчестер Марріот» за кілька місяців до 90-річчя СУА заплановано проведення ювілейної, XXX Конвенції Союзу українок Америки.

Заснований у 1925 році Союз українок Америки – найдавніша і найбільша жіноча організація в Сполучених Штатах Америки, яка від початку своєї діяльності й до сьогодні захищає права людини та поширює правду про історію та культуру

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ: ЗАВДАННЯ НА ЗАВТРА

України. Метою чергової її конвенції є нагода обговорити нові ідеї та методи, які полегшать та зроблять ефективнішою діяльність Союзу в нових політичних обставинах та контексті сучасного світу, що постійно змінюється. Екзекутиві СУА та Нью-Йоркській окрузі на чолі з головою Конвенційного комітету Вірою Кушнір належить честь приймати делегаток і гостей з усієї Америки, а також України.

Цьогорічне зібрання розпочнеться урочистим відкриттям у п'ятницю, 23 травня, ввечері, почесними гостями якого будуть свідки та активні учасники подій на Майдані в Києві – президент Українського жіночого фонду Наталія Карбовська та президент Громадського телебачення Данило Яневський.

У суботу, 24 травня, на офіційному бенкеті виступить новообрана голова СУА, від-

будеться пам'ятна програма з нагоди 70-річчя журналу «Наше життя», співатиме відомий оперний соліст Стефан Шкафаровський. Серед почесних гостей буде доктор Геннадій Фузайлов, президент організації «Лікарі співпрацюють задля дітей», професор Гарвардського медичного університету й дитячий анестезіолог у лікарні «Масачусетс-Дженерал» та шпиталі «Шрайнерз» у Бостоні (штат Масачусетс). Він співпрацює з кількома медичними центрами в Україні для

вдосконалення лікування дітей з опіками. Завдяки зусиллям доктора Фузайлова Союз українок Америки став партнером організації «Лікарі співпрацюють задля дітей» в ділянці допомоги постраждалим від опіків в Україні.

Під час святкового обіду 25 травня виступить доктор Марія Фуртак, яка передавала гуманітарну допомогу Майдану, й розповість, як їй та її колезі, народному депутатові Василю Пазинюку через їхню допомогу демонстрантам погрожували «беркутівці». Програма вечора 25 травня буде присвячена 200-річчю з дня народження Тараса Шевченка. У музично-концертній програмі виступлять Олег Чмир, Людмила Грабовська та Алла Куцевич.

Як і в попередні роки, Конвенція запропонує учасникам розмаїття виступів, тем та

презентацій. Ми особливо заохочуємо делегаток та гостей взяти участь у пленарних засіданнях. XXX Конвенція СУА – це чудова нагода залучити українську громаду в Америці до ширшого діалогу про теперішній стан наших справ і про те, яким має бути наше майбутнє. З огляду на останні події в Україні велелюдна й активна участь в XXX Конвенції СУА – надзвичайно важлива справа, справа нашого сумління й обов'язку. Оскільки цей форум дозволить нам спланувати стратегію допомоги Україні в її подальшій боротьбі за краще життя, від Революції Гідності до гідного місця в світі.

Детальніша інформація на інтернет-сторінці: www.unwla.org

Лідія Білоус, заступниця голови СУА з питань зв'язків з громадськістю

КРИМСЬКІ ТАТАРИ: ДОВГА ДОРОГА ДОДОМУ

30 березня в Українському музеї в Нью-Йорку відкрито виставку «No Other Home: The Crimean Tatar Repatriates» («Іншого дому у нас немає: повернення кримських татар»).

Це виставка не перший прояв уваги до долі кримсько-татарського народу – її прем'єра відбулася в Українському музеї в Нью-Йорку в 2010 році, а потім, у 2011-му, її мали змогу оглянути відвідувачі музею Івана Гончара в Києві. Однак з початком російської анексії українського Криму ця тема набрала нової актуальності та звучання.

Власне, ця виставка стала результатом кримської мандрівки двох американок – фотожурналістки Елісон Картрайт (у музеї представлено її світлини) та музикознавця й композиторки Марії Соневицької (експозицію озвучено її звуковими інсталяціями).

Фрагмент виставки

У травні 2008 року вони побували на Кримському півострові, де записали історії й пісні кримських татар, присвячені їхньому поверненню на свою історичну Батьківщину. Відтак, перед очима американського глядача постають 26 історій 26 родин, з якими зустрілися, записали інтерв'ю й відтворили їхнє життя на фотоплівку Марія Соневицька та Елісон Картрайт. 26 родин з більш ніж 200 тисяч кримських-татар, депортованих сталінською клікою за тисячі кілометрів від рідного дому. Організатори й творці виставки пробують показати й допомогти людству

осягнути, що таке дім й що таке батьківщина для людей, які так довго жили без них.

Виставка стала актом солідарності й підтримки Українського музею в Нью-Йорку й українців Америки загалом з кримсько-татарським народом. У її відкритті взяли участь Мустафа Джемілев, лідер кримсько-татарського народу, колишній дисидент і в'язень радянських концтаборів, багаторічний голова Меджлису, а нині народний депутат України, а також численна українська й кримсько-татарська громада Великого Нью-Йорка.

Вл. інф.

ЗІ СХОДУ – НА ЗАХІД Й НАЗАД

«Зі Львова надійшла добра новина: студенти Українського католицького університету (УКУ) розпочали взаємні поїздки солідарності між студентами УКУ й закладами вищої науки зі східних областей України», – повідомив нашому тижневику Олесь Кузьма, голова Фондації УКУ в США з головним осідком в Чикаго (штат Іллінойс).

Побачити Львів на власні очі, щоб переконатися: ми – єдині. Саме з таким гаслом 80 студентів з Донецька та Маріуполя потягом через цілу країну приїхали 21-23 березня до Львова й стали першими гостями міста в рамках акції «Зі Сходу – на Захід», ініціаторами якої виступили студенти УКУ та інших вищих навчальних закладів Львова.

«Це потрібно для східної і західної України, щоб подолати недовіру й краще порозумітися, – каже організатор таких «поїздок солідарності» Юлія Гнатів. – Із 150 студентів, які першими зголосилися приїхати до Львова, ми відібрали 130, які ще жодного разу не були у місті Лева. Але приїхати змогли лише 80 з них».

«Вони з різних університетів з Донецька і вперше познайомилися між собою у Львові, де вперше побачили і пережили щось разом, – зазначила Наталя Климовська, керівник відділу розвитку УКУ. – Учасники акції, крім архітектури, відзначили особливу атмосферу, яка панує в місті. А також доброзичливість людей, тому вирішили запросити багатьох студентів, з якими познайомилися у Львові, відвідати Донецьк. Це є підтвердженням того, що нам

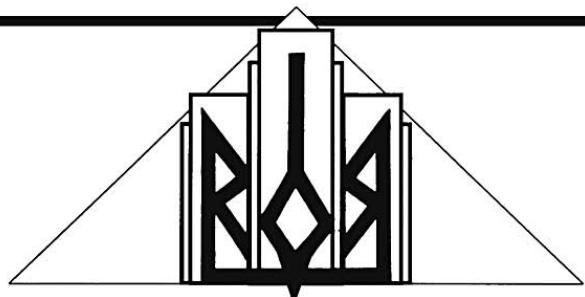
Донецькі та маріупольські студенти – гості Українського католицького університету у Львові

потрібно зустрічатися. Їм їхати до нас, нам – до них».

Програма візиту включала ознайомлення з традиціями Львова, його кулінарними особливостями, знайомство зі студентським середовищем Львова, зустріч з міським головою, обмін думками на тему «Об'єднай Україну!». Після гостей з Донецька та Маріуполя Львів прийматиме студентів Запоріжжя, Харкова, Дніпропетровська, Луганська, Кривого Рогу й Криму.

Акція «Зі Сходу – на Захід» триватиме до кінця травня. Її учасниками можуть стати студенти зі східних областей України, які ще жодного разу не були у Львові. Для цього слід заповнити анкету, яку можна знайти на інтернет-сторінці Українського католицького університету www.ucu.edu.ua

Прес-служба УКУ

**SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION**

САМОПОМІЧ (Н.Дж.) Федеральна Кредитна Співка

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 DAYTON AVE.
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Business Loans from 4.50% APR*
Car Loans from 0.99% APR*
Second Mortgage Fixed from 3.00% APR*
up to \$150,000 No closing costs
Please contact our loan department
973-471-0700, ext. 17 or 20
* Rates are effective May 20, 2013 and are subject to change without notice.

PYSANKA THE UKRAINIAN EASTER EGG

Exhibit • April 4-6, 2014 • 12-6 pm

Lecture-Presentation
Sunday, April 6, 2014 at 2 pm

Artist
SOFIJA ZIELYK
will demonstrate the traditional batik process
of the Ukrainian Easter Egg and discuss the
history, legends, symbols and myths of this
ancient and unique art form.

Admission \$15

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA
2 East 79th Street, New York, NY 10075
Tel: 212-288-8660 • www.ukrainianinstitute.org

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

33 West 19 Street, New York, NY, 115-10 Queens Blvd., Forest Hills, NY
Тел.: 646 - 619 - 1123, 718 - 785 - 0472

УКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ САДОК

Український домашній дитячий садок у Wallington,
штат Нью-Джерсі, запрошує дітей віком від 2 до 5 років.
Окремий затишний гарно укомплектований дім,
дбайливі вихователі, домашнє харчування, помірні ціни.

Тел. (973) 777-7479 (862) 228-3163
pawelszpako@yahoo.com

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевлаштування (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шостої роки (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

RAZOM

Together we are Ukraine

запрошує на «круглий стіл»

**«Роль закордонних українців у вирішенні кризи
в Україні та розвитку демократичного суспільства»**

5 квітня, субота, о 5-й годині вечора
за адресою: Наукове Товариство ім.Т.Шевченка в Нью-Йорку
63 Fourth Avenue (between 9th & 10th St), NY 10003
Tel: (212)254-5130

У ПРОГРАМІ:

Презентація та дискусія з представниками
новоствореної громадської організації «РАЗОМ»
Люба Шипович, Марія Сорока, Іванна Білич, Ольга Яричківська поділяться
основними принципами роботи організації та її досягненнями, а також
обговорять проекти на майбутнє

www.facebook.com/RazomForUkraine
www.razomforukraine.org

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVA.GAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVA.GAZETA.INFO
Ціна договірної

Користайте тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!
Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ❖ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ❖ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ❖ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.